

آلمان فدرال، مرکز خریدهای تسلیحاتی رژیم

ملاقات‌های سفیر جمهوری اسلامی در بن با مقامات آمریکایی

بار دیگر نشان می‌دهد که آلمان فدرال از مدتها پیش حکم یکی از مراکز خریدهای تسلیحاتی رژیم را داشته است. بی‌گمان با بسته شدن دفتر لندن، باز هم بر اهمیت آلمان فدرال به عنوان یک مرکز مهم خریدهای تسلیحاتی برای رژیم افزوده خواهد شد. روابط حسنه بین و تهران که یکی از کانالهای اصلی تماس بین کشورهای امپریالیستی و رژیم فقه‌ست، انتقال امور دفتر لندن به فرانکفورت یا هامبورگ را تسهیل می‌کند.

سند انتشار یافته در روزنامه "دی ولت" بر خرید مستقیم سلاح از آمریکا دلالت دارد. در این سند که به امضای محمد جواد سالاری سفیر خمینی در بن رسیده و تاریخ آن ۶ دسامبر ۱۹۸۴ است، آمده است: "به‌دین وسیله اعلام می‌داریم که بهای خرید ۲۰۰۰۰ عدد موشک تاو از نوع ب. ک. ام - ۷۱ - آ (نسل اول) از حساب مافابل حصول است. مبلغ ۱۶۵۰۰۰۰ دلار آمریکا به ازای تحویل هر ۱۲۵۰ عدد موشک ظرف حداکثر ۴۸ ساعت در تهران، واریز خواهد شد."

روزنامه دی ولت همچنین نوشته است قرارداد های خرید تسلیحاتی، مستقیم و بی‌واسطه، بین جمهوری اسلامی و مقامات آمریکایی به امضا رسیده است. در یک سلسله از ملاقاتها بین مقامات رژیم خمینی و مقامات آمریکایی از جمله سرنگ اولیور نورث، مشاور پیشین شورای امنیت ملی آمریکا، سالاری سفیر رژیم در بن نیز مستقیماً حضور داشته است. این ملاقاتها عمدتاً در دو هتل نوبل و آتلانتیک در شهر هامبورگ صورت گرفته است.

دولت آلمان فدرال در هفته گذشته کوشید از قوت گرفتن خبر انتقال امور دفتر خریدهای بقیه در صفحه ۲

هفته گذشته روزنامه انگلیسی ساندی تایمز خبر داد که با بسته شدن دفتر خریدهای تسلیحاتی جمهوری اسلامی در لندن - که عهده دار ۷۰ درصد خریدهای تسلیحاتی رژیم بوده است - شهر فرانکفورت و یا احتمالاً هامبورگ در آلمان فدرال به مرکز تماس مقامات جمهوری اسلامی با شرکتهای اسلحه سازی و دلان اسلحه تبدیل می‌شود.

از سوی دیگر در شماره روز سه شنبه ۲۹ سپتامبر روزنامه آلمانی "دی ولت" سندی انتشار یافت که

جنگ: رویدادها بر بستر دو روند متناقض

خطوط کلی رویدادها در چند هفته اخیر در زمینه جنگ شهادت تامی به یکدیگر دارند. بر بستر دو روند متناقض که یکی رو به جنگ و تشنج و دیگری رو به کاهش تشنج دارد رویدادهایی شکل می‌گیرند که هر آینه عمومی آنها به نوعی در چار زدن و حالت انتظار می‌ماند. بی‌گمان این وضعیت پایدار نیست و سمت اصلی رویدادها به زودی نمودهای روشنتری خواهد یافت. چشم انداز آینده غبار آلود است اما علی‌رغم رویدادهایی که تشنج طلبی آمریکا در منطقه و جنگ طلبی رژیم محملهای آنها را تشکیل می‌دهند، این چشم انداز برای از بارقه های امید نیست. به رویدادهای مهم هفته گذشته نغمی می‌دوزیم:

تهدید به از سرگیری کامل جنگ شهرها

جمهوری اسلامی تهدید کرد که ممکن است با موشک اندازی به سوی بغداد و دیگر شهرهای عراق جنگ شهرها را بطور کامل از سرگیرد. این تهدید در اعلامیه روز ۵ شنبه هفته گذشته ستاد تبلیغات جنگ عنوان شد.

در هفته گذشته جنگ عمدتاً در عرصه دریا جریان داشت. جمهوری اسلامی و عراق به کرات به کشتی های تجاری حمله بردند. در جریان جنگ نفت کشها در هفته اخیر ناوگان نفتی ایران هدف حملات مهمی بوده است.

حمله به مراکز مسکونی و صنعتی نیز ادامه دارد. جمهوری اسلامی در هفته گذشته همچنان شهرهای مرزی عراق را زیر آتشبار توپخانه های خود قرار داد. عراق به چند مرکز صنعتی و مسکونی در استانهای تهران، باختران و لرستان حمله برد.

در سازمان ملل

تا هنگام تنظیم این خبر، گزارشی از نتایج اجلاس روز جمعه ۲ اکتبر (۱۰ مهر) شورای امنیت انتشار نیافته بود. این اجلاس قرار بوده است بر مبنای گزارش سفر خاویر پریز دو کوئیار، دبیرکن سازمان ملل متحد به تهران و بغداد، مسیر بعدی تلاشهای شورای امنیت را برای پایان دادن به جنگ ایران و عراق معلوم کند.

بنا بر نوشته مطبوعات بین المللی، اجلاس شورای امنیت بررسی پیشنهاد های جمهوری اسلامی را در دستور کار داشته است. مقامات رژیم پیشنهاد های خود را در زمینه بحث حول قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت، در هنگام سفر پریز دو کوئیار به تهران با وی در میان گذاشته اند. خطوط اصلی پیشنهاد های جمهوری اسلامی تا آن حد که انتشار یافته است از این قرارند:

بقیه در صفحه ۲

گزارشی از

اعتصاب کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه

در صفحه ۶

خاور نزدیک و مساله فلسطین: موقعیت کنونی و چشم اندازها

مقاله ای از مه ابر و پلنر، دبیر کل حزب کمونیست اسرائیل

پیرداخته است. فشرده این مقاله را که در شماره ۹ مجله مسائل صلح و سوسیالیسم به چاپ رسیده است، می‌خوانیم.

ادامه اشغال سرزمینهای عربی توسط اسرائیل، به تشنجات در منطقه دامن می‌زند و می‌تواند به جنگی جدید بیانجامد، جنگی که از همه جنگهای پیشین ویرانگرتر خواهد بود. ادامه اشغال سرزمینهای عربی تهدیدی علیه صلح جهانی محسوب می‌شود. محو کانون خطر جنگ در خاور نزدیک و برقراری صلحی همه جانبه، عادلانه و پایدار در این منطقه، وظیفه ای مهم و فوق العاده مهم است که مطابق با منافع نه تنها خلقهای منطقه، بلکه ملل سراسر جهان است. در اوضاعی که بر منطقه و جهان حاکم است، راه حل این وظیفه، از فراخواندن کنفرانسی بین المللی تحت

بقیه در صفحه ۲

اخیرا، خلق فلسطین و نیروهای ترقیخواه در منطقه و جهان، پنجمین سالگرد قتل عام جنایتکارانه صبرا و شتیلا را که به دست اسرائیل و مزدوران لبنانی اش صورت گرفت، با تشدید اعتراض به اشغالگران صهیونیست و حامیان، برگزار کردند. هم اکنون، چهل سال است که منطقه خاور نزدیک، به زخم التیام نیافته ای بر پیکر سیاره ما می‌ماند. مسئله فلسطین، مسئله محوری بحران خاور نزدیک، حل نشده مانده است. سرزمینهای اعراب همچنان در اشغال صهیونیستاست. موقعیت کنونی پیکار نیروهای صلح و استقلال با نیروهای جنگ و تجاوزگری در خاور نزدیک کدام است؟ چه چشم اندازهایی برای تحولات این منطقه وجود دارد؟ اینها پرسشهایی است که مه ابر و پلنر، دبیرکن کمیته مرکزی حزب کمونیست اسرائیل در مقاله ای بدانها

در این شماره

تظاهرات ضد جنگ

در آرهوس - دانمارک

در صفحه ۵

اتریش: از قطعنامه ۵۹۸

شورای امنیت حمایت می‌کنیم

در صفحه ۵

بلژیک: قطعنامه مشترک

ایرانیان و عراقی ها برای پایان فوری جنگ

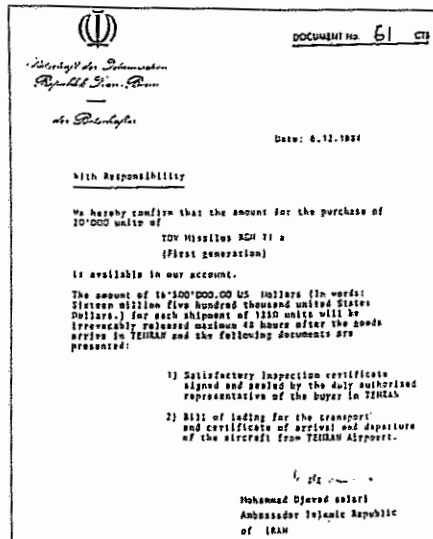
در صفحه ۵

اعتصاب غذای پناهندگان ایرانی

در صفحه ۷

زنده باد صلح، زنده باد آزادی، مرگ بر خمینی!

آلمان فدرال، مرکز خریدهای تسلیحاتی رژیم

سالاری سفیر خمینی در بن از سوی رژیم متبوعش قرارداد خرید مستقیم ۲۰۰۰۰ موشک تاوازا آمریکا را امضا کرده است.

انجام خرید تسلیحاتی خود از سوی کشورهای امپریالیستی، مشارکت در امر جنایتکارانه تداوم جنگ است.

می‌خواهیم بار دیگر تأکید کنیم، تحت شرایط کنونی در جهان و در منطقه ما، این تنها راه محرکاتون خطر جنگ در خاور نزدیک است.

مجمع عمومی سازمان ملل بارها قطعنامه ای با همین روح تصویب کرده است. فشار از همه سو، می‌تواند دولت آمریکا را وادار به موافقت با تشکیل کنفرانس بین‌المللی خاور نزدیک کند. صرف تشکیل آن، به جستجوی حل همه‌چانه بهران اعراب و اسرائیل کمک خواهد کرد و مبارزه برای پایان موفقیت آمیز این گردهمایی در سراسر جهان، در منطقه و در تک تک کشورها را گسترش خواهد داد.

موضع حزب کمونیست اسرائیل در قبال مسائل مربوط به حل اوضاع خاور نزدیک مبتنی بر مصوبات سازمان ملل و مطابق با خواست تضمین حقوق همه خلقهای منطقه است. منهای چنین راه حلی، باید عقب‌نشینی اسرائیل از همه مناطق اشغال شده در فلسطین در کرانه غربی رود اردن، از جمله بخش عربی بیت المقدس و در نوار غزه و نیز پس دادن پهنه‌های جولان به سوریه باشد.

سخن کوتاه، اصل راه حل باید عبارت از این باشد، دودولت برای دو ملت، ملت اسرائیل و ملت فلسطین.

بقیه از صفحه اول

تسلیمات رژیم در لندن به آلمان فدرال، جلوگیری کند. بی‌گمان افزایش در این زمینه اهمیت بسیاری دارد. دولت آلمان فدرال بر همین همین روابط حسن خود با رژیم جمهوری اسلامی است که پناهندگان ایرانی را تحت فشار قرار داده بطور مطلق از ورود ایرانیانی که در پاکستان و ترکیه تحت شرایط بسیار سختی به سر می‌برند به آلمان فدرال، جلوگیری می‌کند.

با افشای این موضوع داعیه صلح طلبی کشورهای امپریالیستی نیز افشا می‌گردد. رساندن اسلحه به جمهوری اسلامی و دادن امکانات به رژیم برای

اصلی ای که علاوه بر حکام اسرائیل، تاکنون مانع حل مسأله آمیز اوضاع منطقه شده است، امپریالیسم آمریکاست.

اما این همه بدین معنی نیست که امکان فراخواندن کنفرانس بین‌المللی خاور نزدیک وجود ندارد. بهران خاور نزدیک نه تنها یک مسئله منطقه‌ای، بلکه همچنین یک مسئله بسیار مهم جهانی است. این بهران، متوجه امر صلح در سراسر سیاره ماست و برکن نظام مناسبات میان دولتها تأثیر می‌گذارد. از این رو، چشم اندازهای فراخواندن چنین کنفرانسی به میزان زیادی، به اوضاع بین‌المللی، به ویژه به سطح مناسبات میان اتحاد شوروی و ایالات متحده مربوط است.

اتحاد شوروی در تمام سالهای گذشته با پیگیری در راه صلحی همه‌چانه، عادلانه و پایداری در خاور نزدیک کوشیده است، صلحی که پاسخگوی منافع همه خلقها و کشورهای منطقه باشد. اندیشه تشکیل کنفرانس بین‌المللی تحت نظارت سازمان ملل با شرکت همه طرفهای بهران، از جمله اسرائیل و خلق فلسطین، به صورت نماینده به رسمیت شناخته شده و تنها نماینده قانونی آن، سازمان آزادیبخش فلسطین، و نیز پنج عضو دائمی شورای امنیت سازمان ملل نیز نخست از سوی اتحاد شوروی مطرح شد.

خاور نزدیک و مسأله فلسطین:

موقعیت کنونی و چشم اندازها

بقیه از صفحه اول

نظارت سازمان ملل متحد می‌گذرد. هم از این رو است که از اندیشه تشکیل چنین کنفرانسی اینک بیش از سالهای گذشته استقبال می‌شود. در این باره میان دو بلوک سیاسی بزرگ که دولت کنونی "وحدت ملی" اسرائیل را تشکیل داده اند (لیکود و ماآراخ)، اختلاف نظرهای معینی وجود دارد. اما آنچه تعیین‌کننده است، کماکان وجوه مشترک آنهاست که از سالها پیش با حمایت دولت آمریکا مانع حل همه چانه و عادلانه بهران خاور نزدیک است.

این وجوه مشترک کدامند؟

هر دو بلوک، منکر حق تعیین سرنوشت اعراب فلسطین اند، از رسمیت شناختن سازمان آزادیبخش فلسطین به مثابه نماینده آنها اجتناب می‌کنند و اکیداً با تأسیس یک دولت فلسطینی مخالفت می‌ورزند. هر دو بلوک، دعاوی ارضی طرح می‌کنند، مخالف عقب‌نشینی اسرائیل از مناطق تسخیر شده در سال ۱۹۴۷ هستند و می‌گویند بیت المقدس، از جمله بخش اشغال شده و به اسرائیل منضم شده این شهر، باید تحت حاکمیت اسرائیل باقی بماند و سرنوشت آن نمی‌تواند موضوع مذاکرات باشد. هم لیکود و هم ماآراخ با سیاست "مشت آهنین" که در برابر فلسطینی‌های مناطق اشغالی اعمال می‌شود، موافقت.

هرگاه بدانیم چه چیز این دو بلوک ائتلاف حکومتی را به هم پیوند می‌دهد، درخواست یافت که در اختلافات میان این دو در رابطه با کنفرانس بین‌المللی خاور نزدیک و حل بهران اعراب و اسرائیل، موضوع بر سر چیست. بلوک لیکود به رهبری شامیر نخست‌وزیر کنونی مطلقاً مخالف چنین کنفرانسی است و می‌گوید برای مذاکره موضوعی وجود ندارد. شعار آن "ایست اسرائیل" (ایست اسرائیل، سرزمین موعود) است. طرفداران لیکود نه تنها حقوق خلق فلسطین، بلکه بطور کلی موجودیت این خلق را منکرند. آنها از الحاق همه مناطق اشغال شده عربی به دولت اسرائیل چانه‌داری می‌کنند. بلوک ماآراخ که در راس آن،

پرز معاون نخست‌وزیر و وزیر خارجه قرار دارد، از چندی پیش بدین سو با فراخواندن یک کنفرانس بین‌المللی اعلام موافقت می‌کند، اما تنها تحت شرایط معینی، اولاد این کنفرانس نباید نمایندگان ساف، بلکه جماعتی خاش، آنهم در چارچوب یک هیات اردنی - فلسطینی، شرکت کنند. ثانیاً پیشنهاد می‌شود که کنفرانس پس از نخستین نشست خود قطع، و مذاکرات مستقیم میان هیات اردنی - فلسطینی با ترکیب نامبرده و نمایندگان اسرائیل، آغاز شود. ثالثاً شرکت اتحاد شوروی در این مجمع بین‌المللی منوط به این می‌شود که این کشور با اسرائیل مناسبات دیپلماتیک برقرار کند و به خواستهای معینی تحقق بخشد که به امورداخلی دولت شوروی مربوط می‌شوند، یعنی به مسائل مهاجرت. اما روشن است که هرکس برای شرکت این

با آن کشور در یک کنفرانس بین‌المللی پیش شرط بگذارد، اصل برکزاری آن را نافرجام می‌کند. پرز معترف است که به چنین کنفرانسی علاقه‌ای ندارد، اما بطور صوری با فراخواندن آن موافقت می‌کند، زیرا ملک حسین پادشاه اردن، مذاکرات مستقیم با اسرائیل را تابع آن کرده است که این مذاکرات زیر یک "چتر بین‌المللی" صورت پذیرد.

به عبارت دیگر، پرز در حقیقت نه یک کنفرانس بین‌المللی، بلکه مذاکرات اردن و اسرائیل با شرکت تعدادی خاش فلسطینی و تحت نظارت آمریکا را پیشنهاد می‌کند. هدف از این کار، انعقاد یک موافقتنامه جداگانه دیگر طبق الگوی کمپ دیوید است که ضمن آن، از پرداختن به مسئله فلسطین طفره خواهند رفت و سوریه را منفرد خواهند کرد. فراتر از این، برنامه‌هایی برای "تقسیم کار" میان اسرائیل و اردن در مناطق اشغالی فلسطین در دست تدوین است. طبق این طرحها، اسرائیل همه‌چا قدرت نظامی را اعمال خواهد کرد، در حالیکه اردن و عاملانش به مسائل اداره محلی، خدمات و غیره خواهند پرداخت. محافل حاکم اسرائیل، صرف نظر از اینکه به کدام یک از دو بلوک وابسته‌اند، بدون پشتیبانی واشنگتن نمی‌توانستند این همه سال به اشغال مناطق عربی ادامه دهند. نیروی

بلوک لیکود به رهبری شامیر نخست‌وزیر کنونی مطلقاً مخالف چنین کنفرانسی است و می‌گوید برای مذاکره موضوعی وجود ندارد. شعار آن "ایست اسرائیل" (ایست اسرائیل، سرزمین موعود) است. طرفداران لیکود نه تنها حقوق خلق فلسطین، بلکه بطور کلی موجودیت این خلق را منکرند. آنها از الحاق همه مناطق اشغال شده عربی به دولت اسرائیل چانه‌داری می‌کنند. بلوک ماآراخ که در راس آن،

پرز معاون نخست‌وزیر و وزیر خارجه قرار دارد، از چندی پیش بدین سو با فراخواندن یک کنفرانس بین‌المللی اعلام موافقت می‌کند، اما تنها تحت شرایط معینی، اولاد این کنفرانس نباید نمایندگان ساف، بلکه جماعتی خاش، آنهم در چارچوب یک هیات اردنی - فلسطینی، شرکت کنند. ثانیاً پیشنهاد می‌شود که کنفرانس پس از نخستین نشست خود قطع، و مذاکرات مستقیم میان هیات اردنی - فلسطینی با ترکیب نامبرده و نمایندگان اسرائیل، آغاز شود. ثالثاً شرکت اتحاد شوروی در این مجمع بین‌المللی منوط به این می‌شود که این کشور با اسرائیل مناسبات دیپلماتیک برقرار کند و به خواستهای معینی تحقق بخشد که به امورداخلی دولت شوروی مربوط می‌شوند، یعنی به مسائل مهاجرت. اما روشن است که هرکس برای شرکت این

جنگ: رویدادهای بر بستر دوند متناقض

بقیه از صفحه اول

تشکیل کمیته تحقیق به عنوان کام نخست، برقراری آتش پس عملی غیررسمی، تعیین و محکومیت آغازگر جنگ و پس از آن قرارداد رسمی آتش پس، تعیین و پرداخت غرامت جنگی و در گام نهایی قرارداد صلح. این مرحله بندی با قطعنامه ۵۹۸ همخوان نیست. در قطعنامه ۵۹۸ ابتدا بر برقراری رسمی آتش پس بدون قید و شرط تاکید شده و پس از آن موضوع تشکیل کمیته تحقیق عنوان گردیده است. عراق اعلام کرده است که ابتدا باید بی قید و شرط آتش پس برقرار شود و از همین رو طرح جدید جمهوری اسلامی را نمی پذیرد. کمیته ویژه جنگ ایران و عراق اتحادیه عرب نیز در دیدار با خاوربیرز دو کوئینار اعلام کرد که با تغییر خطوط قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت بر مبنای پیشنهاد های جمهوری اسلامی، موافق نیست.

و این برگرد در خلیج فارس

هفته گذشته و این برگرد وزیر دفاع آمریکا به منطقه خلیج فارس سفر کرد تا از ناوگان های جنگی آمریکایی مستقر در منطقه بازدید به عمل آورد. او هنگام توقف خود در بحرین اعلام کرد که آمریکا همچنان باید حضور نظامی خود در منطقه را تقویت کند. وی گفت اگر کنکره به محدود کردن حضور ناو های جنگی ایالات متحده در خلیج فارس رای داد، رئیس جمهور باید این رای را وتو کند. وی افزود ما خود می دانیم که "در این منطقه زیر پای ما فرش پهن نمی کنند." این سخن از نظر و این برگرد بدین معنی است که آمریکا باید از هر نظر خود را برای تشنج و درگیری در منطقه خلیج فارس آماده سازد.

تقسیم کار بین آمریکا و انگلیس

انگلستان همچنان در حال تقویت حضور نظامی خود در منطقه خلیج فارس است. به بهانه مشارکت در امر جمع آوری مین های شناور در خلیج فارس بین آمریکا و متحدینش و در درجه نخست انگلستان هماهنگی نظامی برقرار شده است. یک جنبه از این هماهنگی نظامی، تقسیم منطقه است. در هفته گذشته کشتی های مین جمع کن انگلیسی تحت حمایت یک رزمناور در اطراف جزیره ابوموسی مستقر گردیدند. کشتی های مین جمع کن آمریکایی و رزمناو های حامی

آنها این ناحیه را پس از واکاوری به انگلستان ترک گفتند و عمدتاً در ناحیه شمالی خلیج فارس استقرار یافتند.

صدور نفت به آمریکا

در هفته گذشته کنکره آمریکا تصمیم گرفت که کالاهای جمهوری اسلامی تحریم شود. مطبوعات بین المللی برای این تصمیم کنکره آمریکا تنها یک بار سهیلیک قائل شدند. مقامات دولت آمریکا خود تایید کردند که این اقدام سهیلیک به معنی تحریم اقتصادی جمهوری اسلامی نیست.

دولت آمریکا در حالی از تحریم کالاهای جمهوری اسلامی دم می زند که خرید نفت از رژیم فقها را به میزان بی سابقه ای افزایش داده است. بنابر آمار انتشار یافته از سوی انستیتیوی خاور نزدیک، که مرکز آن در واشنگتن است، ایران اکنون در ردیف دومین کشور صادر کننده نفت به آمریکا قرار دارد. مطابق با این آمار جمهوری اسلامی ۱۱ درصد نفت وارداتی به آمریکا را تامین می کند. تنها در ماه ژوئیه گذشته جمهوری اسلامی ۱۹/۶ میلیون بشکه به بهای ۳۵۹ میلیون دلار به آمریکا نفت صادر کرده است.

فعالیت های کشورهای عربی

کشورهای عربی در تدارک برگزاری اجلاس سران اتحادیه عربند که قرار است در روز ۲۰ نوامبر گشایش یابد. ملک حسین پادشاه اردن در همین ارتباط به کشورهای امارات متحده، کویت، عربستان و عمان سفر کرد. سوریه اعلام کرده است که اجلاس سران اتحادیه عرب عرفا نباید به جنگ ایران و عراق بپردازد. قرار بر این است که در اجلاس اتحادیه عرب در مورد موضوع قطع رابطه دیپلماتیک با جمهوری اسلامی، تصمیم گیری شود.

وزیر خارجه عربستان نطق خود در برابر مجمع عمومی سازمان ملل را عمدتاً به حمله به جمهوری اسلامی اختصاص داد. وی گفت باید تمهیداتی اتخاذ شود تا جمهوری اسلامی در عرصه بین المللی بطور کامل منزوی گردد. حملات تبلیغی جمهوری اسلامی علیه عربستان - که به دنبال فرمان خمینی در رسانه های گروهی رژیم حجاز نامیده می شود - ادامه دارد.

دختر

بهار پیش، شویش را از دست داد.
هنگام که کلبه اش در آتش سوخت
خبر در تمامی ده دهان به دهان گشت.
مادرش در همان زمستان مرد.
دختر گریست.
از آن پس هرگز لبخند های بر لبانش ننشسته است.
نام این دختر را فاش نخواهم کرد.

او کودکی داشت
که سینه مال می رفت، از سویی به سویی دیگر غلت می خورد.
و روزی حتی او نیز دیگر سینه مال نرفت
همسایگان همه با شنیدن خبر گریستند.
تنها او بود که نگریست!
لبخندی زد.
نام این دختر را فاش نخواهم کرد.

ابوجعفر عبیدالله
شاعر بنگلادشی

مهدی هاشمی اعدام شد

دادگاه ویژه روحانیت روز دوشنبه ۶ مهر با صدور اطلاعیه‌ای که متن آن از رادیوی جمهوری اسلامی پخش شد، اعلام کرد پیرونده اتهامی مهدی هاشمی فرزند محمد مورد رسیدگی قرار گرفت و با توجه به اثبات اتهامات وارده از قبیل تشکیل گروههای ترور و ایجاد رعب و وحشت در منطقه قهریجان، انجام قتل، تیراندازی، تخریب مزارع و چاههای آب توسط ایادی وی و... محارب و مفسد فی الارض شناخته شد و با ملاحظه تلاش جهت ادامه اغفال "همچرمانش" از طریق مصاحبه و تماس مخفی در زندان که همه دلالت بر عدم توبه وی داشت به عنوان محارب و مفسد محکوم به اعدام شد و حکم صبح روز ۶ مهر به اجرا درآمد.

از آبان سال ۶۵، زمان دستگیری مهدی هاشمی و تنی چند از نمایندگان مجلس اسلامی تا محاکمه و اعدام وی، چندین بار میان مسئولان مختلف رژیم مذاکراتی پیرامون سرنوشت وی صورت گرفت.

سه ماه پیش "دادگاه ویژه" روحانیت بررسی پرونده مهدی هاشمی را آغاز کرد و امپیس از محاکمه اعلام رای نهایی به تعویق افکنده شد. روز سه شنبه خبر اعدام مهدی هاشمی از سوی "دادگاه ویژه روحانیت" که ریاست آن با "معاون ری شهری" است اعلام گردید.

تردد نفت کشتیهای ژاپنی در خلیج فارس متوقف شد

در پی تشدید مجدد حملات نیروهای ایرانی و عراقی به نفتکشها و کشتیهای تجاری در خلیج فارس، ژاپن به دریانوردان و ملوانان خود دستور داد وارد آبهای حوزه خلیج فارس نشوند.

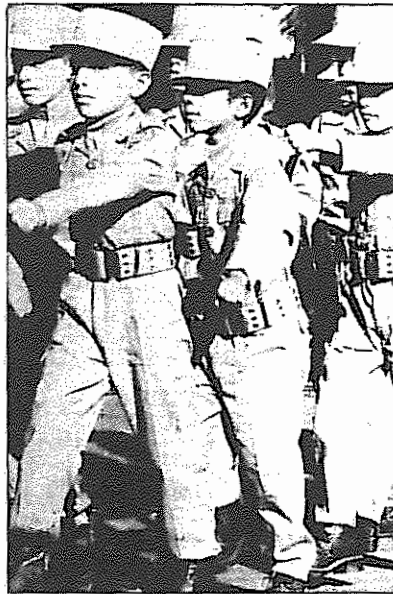
به گزارش رویتر، روز جمعه ۱۰ مهرماه وزارت ترابری ژاپن اعلام نمود کشتیهای ژاپنی و کشتیهایی که توسط ملوانان ژاپنی اداره می‌شوند تا تضمین امنیت خطوط کشتی رانی در خلیج فارس، از دریانوردی در این منطقه خودداری خواهند کرد. این تصمیم از سوی کمیته هماهنگی سیاسی وزارت ترابری ژاپن و در پی حملات هواپیما علیه نفت کشتیهای این کشور اتخاذ شده است. هفته گذشته دو نفتکش ژاپنی در خلیج فارس هدف حمله قرار گرفتند و معلوم نگردید این حمله از سوی کدام یک از طرف درگیر بوده است.

ژاپن بیش از ۱۰ درصد نفت وارداتی خود از خلیج فارس را از جمهوری اسلامی تأمین می‌کند.

روستاهای نمونه

بعد از انتخاب، دزفول به عنوان شهر نمونه جمهوری اسلامی، هفته گذشته ۱۱ روستای کشور نیز به عنوان روستاهای نمونه انتخاب شدند. قائم مقام جهاد سازندگی درباره معیار انتخاب این روستاها گفت: حضور موثر روستائیان درجهبه، تعداد رزمندگان هر روستا درجهبه، تعداد کشته‌ها و معلولین و حجم کمک روستائیان بهجهبه ملاک بوده است. در این میان روستای حاجی آباد شهرستان نجف آباد با ۱۰۰ کشته به عنوان شاخص ترین روستای کشور برگزیده شد.

"شکست اسلام و پیروزی اسلام در این جنگ است"

در نمایش "هفته جنگ" در تهران، عده‌ای از دانش‌آموزان را که پدران خود را در جبهه اُزدست داده‌اند وادار به رژه رفتن از برابر هاشمی رفسنجانی کردند.

همزمان با برگزاری "هفته جنگ" جمهوری اسلامی، ائمه سراسر کشور در تهران گرد آمدند تا مسایل جنگ و نحوه هماهنگی تبلیغات جنگ طلبانه رژیم را مورد بحث و بررسی قرار دهند. در این گردهم‌آبی مشکینی رئیس مجلس خبرگان و امام جمعه قم و خامنه‌ای رئیس شورای عالی دفاع نیز شرکت داشتند.

در پایان اجلاس، آخوندهای حاضر در جلسه پس از صدور قطعنامه‌ای به دیدار منتظری و خمینی رفتند.

در دیدار با خمینی، مشکینی ضمن تعریف و تمجید از وی، توضیح داد که سینار بیشترین وقت خود را به مسئله جنگ اختصاص داد. مشکینی از طرف ائمه جمعه به خمینی گفت: "هرچقدر این جنگ طول بکشد ما هستیم، شکست اسلام و پیروزی اسلام در این جنگ است، ما استقامت می‌کنیم اگر جنگ بیست سال طول بکشد، ما هستیم. امیدواریم پیروزی به زودی به اسلام نصیب شود."

مشکینی در ادامه سخنان خود ضمن تأکید بر اهمیت قطعنامه‌ای که پیرامون جنگ و پهلوی مکه صادر کرده‌اند، افزود وی سال آینده همراه حزب الله به مکه خواهد رفت.

خمینی در پاسخ به مشکینی و سایرین، گفت: "دعا کنید که آدم بشویم."

حوادث فرودگاه مهرآباد و فرانکفورت

یک هواپیمای مسافربری بوئینگ ۷۲۴ جمهوری اسلامی در فرودگاه فرانکفورت آلمان فدرال به محاصره پلیس درآمد و تا لحظه خروج یکی از مسافران ایرانی که مأموران مسلح داخل هواپیما قصد داشتند وی را به تهران بازگردانند از پرواز آن جلوگیری شد.

به گفته شاهدان عینی این حادثه، هنگامی که هواپیما در فرودگاه فرانکفورت به زمین نشست، پاسداران مسلح به یک مسافر ایرانی ۲۴ ساله هشدار دادند که از هواپیما پیاده نشود. این موضوع، توسط مسافرینی که از هواپیما خارج شده بودند به اطلاع پلیس فرودگاه رسانده شد. پلیس جهت جلوگیری از اقدام پاسداران، هواپیما را به محاصره درآورد و از صدور اجازه پرواز به آن خودداری کرد. مدتی پس از گفتگو میان مقامات تهران و بن، مسافر بازداشتی آزاد شد و هواپیمای بوئینگ از محاصره درآمد.

کمیته کالاهای بهداشتی سلامت مردم را تهدید می‌کند

معاون وزارت بازرگانی اواخر شهریورماه با اشاره به کمیابی کالاهای پاک کننده در بازار، اعلام کرد به خاطر کمبود ارز ورود کالاهای بهداشتی به تأخیر افتاده و ممکن است به زودی این مواد و کالاهای وارد نشود.

همیه روزانه صابون کوپنی به طور سرانه ۱۵ گرم است و هر سه ماه یکبار ۴۵ گرم صابون تحویل داده می‌شود.

هم اکنون به بهانه‌های مختلف توزیع همین سهمیه ناچیز نیز به تعویق افتاده است قیمت‌ها در بازار سیاه نیز به گونه‌ای که کمتر کسی قادر به پرداخت آن است.

منافی وزیر بهداشت و درمان جمهوری اسلامی هفته گذشته طی سخنرانی در اصفهان با اعتراف به کمبود شدید مواد بهداشتی پاک کننده نظیر صابون، بودر رختشویی، شامپو، خمیردندان و... آن را به عنوان خرابجی علیه بهداشت عمومی خواند و از دولت خواست برای تهیه این اقلام ارز در اختیار وزارت بهداشت قرار دهد.

علیرغم تأکید وزیر بهداشت به خطر کمبود لوازم پاک کننده، دولت اعلام کرده است که در حال حاضر ارز کافی برای درخواستهای وی ندارد. ارز حاصل از درآمد نفت اساساً به مصارف جنگی اختصاص می‌یابد.

بلژیک: قطعنامه مشترک ایرانیان و عراقی‌ها برای پایان فوری جنگ

عراقی رسیده است، از نیروهای مرفقی و صلح دوست جهان خواسته شده که در راه اجرای خواسته‌های سه‌گانه زیر با مردم ایران و عراق هم‌صداء گردند،
۱ - برقراری آتش‌بس فوری و قطع جنگ در هوا، زمین و دریا
۲ - فشار سیاسی و اقتصادی به طرفین متخاصم برای رعایت قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت
۳ - عاری شدن خلیج فارس از نیروها و جنگ افزارهای نظامی کشورهای خارجی مستقر در منطقه.

روز ۲۱ شهریور یکی از خیابانهای مرکزی شهر بروکسل صحنه تظاهرات ایستاده اعضای انجمن پناهندگان ایرانی و انجمن دانشجویان عراقی در بلژیک بود. در پایان این حرکت اعتراضی که علیه جنگ خونبار ایران و عراق انجام گرفت، قطعنامه‌ای تحت عنوان "جنگ ایران و عراق را خاتمه دهید" فراشت گردید.
در بخش انتهایی این قطعنامه که به امضای هر دو انجمن ایرانی و

اتریش:

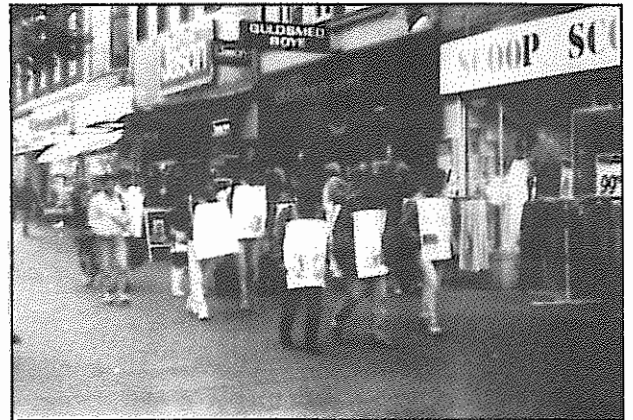
از قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت حمایت می‌کنیم

سازمان ملل متحد که در آن فطم فوری جنگ ایران و عراق خواسته شده از همه نیروهای آگاه و ترقیخواه می‌خواهیم که با افشای همه‌چانه امپریالیسم آمریکا و رژیم‌های جنگ طلب و دیکتاتور ایران و عراق کوشش‌های خود را برای تهدیل هفته جنگ به هفته ضدجنگ بیاورند.
طی سه روز برگزاری نمایشگاه که با پوسته‌های متعددی به زبان کردی، عربی، فارسی و آلمانی با ندای "مردم ایران و عراق صلح و دمکراسی می‌خواهند" آراسته شده بود، اعلامیه‌های متعددی به زبانهای فوق بخش گردید.

همزمان با آغاز هشتمین سال جنگ ایران و عراق از سوی "کمیته برای صلح و دمکراسی در ایران و عراق - اتریش" در یکی از مراکز پرتجمع وین نمایشگاهی علیه جنگ همراه با میز اطلاعاتی برگزار شد. این نمایشگاه که به مدت سه روز از ساعت ۱۱ صبح الی ۷ غروب برقرار بود، مورد توجه بسیاری از اتریشی‌ها، عرب‌ها و ایرانیان مسافرومهاجر قرار گرفت.

در فراخوانی که بدین مناسبت از سوی کمیته برای صلح و دمکراسی انتشار یافت آمده است، ما "ضمن حمایت از قطعنامه شورای امنیت

تظاهرات ضد جنگ در آرهوس - دانمارک

و با جمع‌آوری امضا در پشتیبانی از قطع صدور سلاح به خمینی، توانستند، حمایت بخش وسیعی از شهروندان و نیروهای دمکراتیک و صلح طلب دانمارکی را به خواسته‌های صلح طلبانه مردم ایران جلب کنند.

در جریان این تظاهرات، همچنین در مرکز شهر یک میز کتاب برپا بود که با استقبال وسیع ایرانیان مرفقی مواجه شد. این تظاهرات که در چندین نقطه آرهوس انجام گرفت، با راهپیمایی در مرکز شهر به پایان رسید.

روز ۱۸ سپتامبر، ۷ نقطه شهر آرهوس در دانمارک شاهد اعتراض ایرانیان مقیم این شهر به ارسال و فروش اسلحه از طرف دولت‌های اروپای غربی به رژیم جنایتکار و قرون وسطایی خمینی بود. در جریان این تظاهرات، که در گروه‌های چندین نفره در نقاط مختلف شهر صورت گرفت، تظاهرکنندگان با شعار "ارسال و فروش سلاح به ایران را متوقف کنید!" در مراکز پرجمعیت شهر، با افشای فروش و صدور مخفیانه اسلحه به رژیم خونریز و جلاد خمینی

روزنامه "راین تسایتونگ" چاپ آلمان فدرال عکس فوق را با زیرنویسی تحت عنوان "جنگ مفت سه ساله خلیج به آن پایان دهید!" در شماره مورخ ۲۶ و ۲۷ سپتامبر خود به چاپ رساند.

در این زیرنویس آمده است، فداییان خلق در جمهوری فدرال (آلمان) در میدان مرکزی شهر کوبلنز علیه جنگ ایران و عراق که اینک وارد هشتمین سال عمر خود می‌شود، اعتراض می‌کنند. فداییان با برافراشتن پلاکارد و پخش اعلامیه علیه رژیم خمینی تظاهرات کرده، خواهان آزادی زندانیان سیاسی در ایران شدند.

در تاریخ ۱۹ سپتامبر (۲۸ شهریور) در مرکز شهر فرانکفورت از سوی فدائیان خلق نمایشگاه عکس علیه جنگ ایران و عراق برپا گردید. در طی برپایی این نمایشگاه بسیاری از بازدید کنندگان ضمن ابراز همبستگی با مبارزات صلح‌خواهانه مردم ما، سیاست‌های رژیم جلاد خمینی را محکوم کردند.

گزارشی از اعتصاب کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه

عزم، یکپارچگی و اعتصاب

رئیس، گزینش - که رئیس یکی از کمیته‌های هفته تپه نیز هست و همواره با چپب کمیته آمد و شد می‌کند. پامداد ۹ تیرماه، ماشین‌های سرویس کارخانه، مطابق معمول کارگران و کارکنان راه محل کارخانه آوردند. کارگران از حاضر شدن در محل کار خود اجتناب ورزیده و به تدریج از قسمتها و بخش‌های مختلف کارخانه، به سمت دراصلی کارخانه حرکت کرده و در کنار در، اجتماع عظیمی را تشکیل دادند. کارگران اعلام کردند مادام که وضعیت مورد رسیدگی قرار نگرفته باشد دست از کار خواهند کشید و از کارکنان فنی واداری نیز خواستند تا به جمع آنها بپیوندند. دیری نپایید که کارکنان فنی واداری نیز در همبستگی کامل با کارگران کار خود را رها کرده و به جمع کارگران اعتصابی پیوستند. کارخانه زیر پوش اعتصاب قرار گرفت.

با آغاز اعتصاب، موج وحشت و نگرانی انجمن اسلامی و مدیریت کارخانه را فرا گرفت. انجمن اسلامی در اطلاعیه‌ای، کارگران را تهدید به مجازات کرده و از کارگران خواست سرکار خود حاضر شوند. تهدید چاره ساز واقع نشد و کارگران، اعتصاب تازه شکل گرفته را بر بستر اراده خود، قوام بخشیدند. تا بعد از ظهر همان روز، حوادث زیادی رخ می‌نماید. کارگران به اتفاق واقعی - مدیر عامل کارخانه - حمله می‌کنند، اما "برادر مدیرعامل" فرار را بر قرار ترجیح داده و به اهواز می‌گریزد و تا آخرین روزهای اعتصاب و آنهم در سایه حکومت نظامیان بر کارخانه، از حضور در کارخانه سر باز می‌زند. اما معاون او - مرتضوی - پیش از آنکه به امر فرار توفیق یابد، به جنگ کارگران می‌افتد و "تنه‌ها" می‌شود و هرگاه وساطت دیگر کارکنان و "موش‌مردکی" وی کار ساز نمی‌افتاد، از مملکت تن سالم بدر نمی‌برد. بدیعی رئیس گزینش کارخانه و کمیته‌چی هفته تپه نیز، با چپب کذابی کمیته می‌گریزد.

"چشم و گوش" های رژیم، نیروهای نظامی را به کمک می‌طلبند. جاسوسان تازه نفس از سوی انجمن اسلامی و کمیته بدرون صفوف اعتصابیون اعزام می‌شوند تا "چهره‌ها" را شناسایی کنند. نیروهای ارتش کارخانه را محاصره میکنند و کاردار، کارخانه را به اشغال خود در می‌آورد. جاسوسان که تعدادشان ۱۵۰ نفر برآورد شده است، همگی از افراد بومی منطقه بودند و پیش از آنکه

پنج برابر کارگران پاداش تعلیق گیرد. حقیقت جوهره عدالت اسلامی مدیریت حزب الهی کارخانه دیری نپایید که بر ملا شد و موج خشم و اعتراض کارگران را در بر گرفت. اعتراضات کارگری پس از آنکه با بی‌اعتنائی مدیریت کارخانه مواجه شد در روز شنبه ۹ تیرماه، به اعتصابی شکوهمند و یکپارچه فرا روید. رژیم اعتصاب بگونه‌ای محیط کارگری کارخانه را احاطه کرد که حتی "چشم و گوش‌های" رژیم نیز نتوانستند بر چگونگی سرایت تصمیم از یک بخش به بخش دیگر کارخانه وقوف یابند و یکبار در روز ۹ تیرماه با اراده‌ای ملایم گردیدند که شمره پیوست اراده تک تک کارگران همه بخشهای کارخانه بود. بر چگونگی پیشرفت اعتصاب بگونه‌ای مشخص‌تر نظری داشته باشیم.

هیات مدیره کارخانه نیشکر همزاد دیگر "هیات مدیره‌های" مشابه و محسول سیاست کارگرسنجانه رژیم خمینی است. هیات مدیره کارخانه نیشکر هفت تپه، لانه ستم از مرتجعین دژ فول است؛ واقعی مدیر عامل، مرتضوی معاون مدیر عامل و بدیعی

یکباره بر سر آن است که بر تولید، تا آنجا که ممکن است، پیافزایند. نیروهای فنی کارخانه نیشکر هفت تپه از جمله پس از حمله هوایی سال ۶۵ به تعمیر و بازسازی ماشین آلات آسیب دیده، پرداختند و نگذاشتند که کارخانه از نفس کشیدن بایستد. کارخانه نیشکر هفت تپه، از موقعیت ویژه‌ای در تولید کل لشکر کشور برخوردار است. دولت تصمیم گرفته بود که کار تولیدی کارخانه را به شیفت متوالی بیش ببرد. کار متوالی شبانه‌روزی در کارخانه‌ای که در برابر حملات هوایی عراق تنها بر "بی‌دفاعی" استوار بود. کارگران از همان زمان درخواست افزایش دستمزد و دریافت پاداش کرده بودند، اعتراضات ادامه داشت و عاقبت به شمرنشست و رژیم بودجه‌ای جهت این امر اختصاص داد. بودجه اختصاصی پس از گذر از مراحل عدیده اداری، به دست مدیریت کارخانه رسید و مدیریت امر توزیع "عادلانه" آنرا بر عهده گرفت. عدالت اسلامی - سرمایه‌داری مدیریت کارخانه آن بود که به کارکنان اداری ارشد و نیروهای حزب الهی و طرفدار حکومت

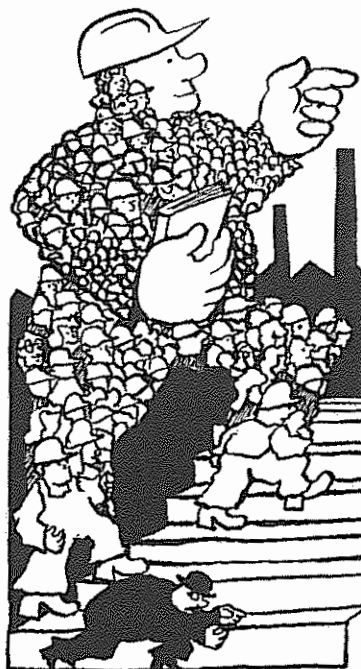
اعتصاب در تیرماه رخ داد. دستکاهای عظیم الجثه‌ای که به اراده کارگران به حرکت در می‌آمدند، به اراده همان کارگران از حرکت بازماندند. بر کشتزارهای پرمیاهوی نیشکر که همه روزه توسط کارگران "نی‌پر" درو می‌شدند، سکوت فرمانروایی کرد. کارگران و کارخانه در میعاد قدرت و یکپارچگی کارگری درهم تنیده شدند، نه هر یک معنای خود را در دیگری می‌جست. خبر اعتصاب، بهمن‌وار کارخانه را در بر گرفت و تیغ سانسور رژیم نیز نتوانست مانع از نفوذ این‌خبر به سایر واحدهای تولیدی شود؛ صنایع کاغذ پارس و آنگاه همه جامعه کارگری کشور.

اعتصاب از نمادهای مبارزه کارگری است، زبانی از قدرت کارگری در برابر سیاستهای ضدکارگری سرمایه‌داران و رژیمهای ضد خلقی است. اعتصاب بطور کلی و به ویژه اعتصاب در سایه حکومت ددمشانه خمینی، زبان خاص خود را دارد. اعتصابات در چنین کشورهایی، گرچه بر بنیادی ستمی آغاز می‌شوند، اما چه کارگران وجه حکومت از آن تعبیری دیگر دارند. اعتصاب کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه نیز از آن زمره است و کسبیل وسیع ارتش و سپاه به کارخانه و اشغال نظامی محیط کار نیز بخوبی بیانگر و توضیح دهنده آن "تعبیر دیگر" است.

چرخهای تولیدی کارخانه نیشکر هفت تپه را ۴۰۰۰ کارگر و کارمند به حرکت در می‌آوردند که از آن بین کارگران بخش کشاورزی که به کارگران "نی‌پر" شهرت دارند، و در کشتزارهای نیشکر به کار مشغولند، بیشترین تعداد را به خود اختصاص می‌دهند.

آسمان هفت تپه، جولانگاه پرندهای آهنین بمب افکن عراقی است، و از اینرو واحدهای صنعتی منطقه و از جمله کارخانه نیشکر هفت تپه و کارخانه کاغذ پارس نیز بارها هدف بمباران جنگنده بمب افکن‌های عراقی قرار گرفته‌اند. کارخانه نیشکر هفت تپه همین امروز نیز چون بسیار دیگر از صنایع کشور، بی‌دفاع رها شده است، رژیم به دفاع ضد هوایی صنایع کشور نمی‌اندیشد، اندیشه دولتمردان

چاره و نخببران وحدت و تشکیلات است

طرح از کیدوتسینکل

اعتصاب غذای پناهندگان ایرانی در «کرایز وسترالد» آلمان فدرال

پناهندگان سیاسی ایرانی در شهر "فونتاهاور" مرکز "کرایز وسترالد" آلمان فدرال بهمناسبت آغاز هشتمین سال جنگ جهانی ایران و عراق و برای آزادی زندانیان سیاسی ایران، از روز ۲۲ سپتامبر مدت ۵ روز در یکی از مبادین پیرفت و آمد این شهر دست به اعتصاب غذا زدند. شرکت کنندگان در اعتصاب غذا طی قطعنامه‌ای که صادر کرده‌اند، از افکار عمومی مردم جهان و آلمان، و از همه سازمانهای ایرانی و بین‌المللی درخواست نموده‌اند که با حمایت از خواسته‌های انسانی و صلح‌جویانه مردم ایران، آنان را در تلاش برای توقف جنگ ویرانگر و برقراری صلح‌یاری رسانند. در این قطعنامه

بهر خواسته‌های زیر تاکید شده است:

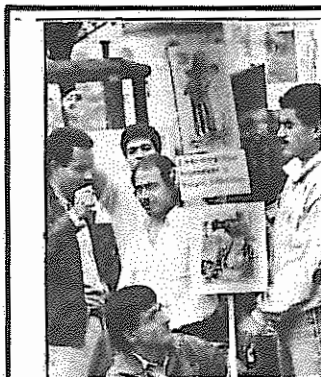
۱ - قطع فوری و بدون قید و شرط جنگ، صلح بدون الحاق طلبی و غرامت

۲ - قطع صدور اسلحه به هر دو کشور درگیر جنگ از طرف کلیه کشورهای جهان

۳ - پذیرش سرپازان فراری و کلیه کسانی که بهر نحوی از رفتن به جبهه‌ها خودداری می‌کنند بعنوان پناهنده

۴ - آزادی فوری و بدون قید و شرط کلیه اسرای جنگی در دو کشور

۵ - آزادی فوری و بدون قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی در هر دو کشور.

عکس بالا که در روزنامه "راین تسایتونک" مورخ چهارشنبه ۲۲ سپتامبر درج شده است، صحنه‌ای از حرکت اعتراضی پناهندگان سیاسی ایرانی شهر منتاهاور - در اطراف کوپلنز - را نشان می‌دهد. این عده از پناهندگان که روزنامه مژبور تعداد آنها را حدود ۲۰ نفر ذکر کرده است در عین حال دست به اعتصاب غذا زدند. آنان خواهان قطع فوری جنگ ایران و عراق بوده، علیه جنگ و اختلاف در ایران شعار می‌دادند.

کمک‌های مالی رسیده

از دیتن هوفمن (آلمان غربی)	۱۰۰ مارک
رسول از مونیخ (آلمان غربی)	۲۵۰ مارک
احمد از مونیخ	۳۲۷ مارک
اکبر از مونیخ	۲۶۰ مارک
حسن از مونیخ	۲۱۰ مارک
رضا از مونیخ	۳۰ مارک
هاکد "تابان" از آلمان غربی	۱۱۰ مارک

هاکد "بهرام" از امپورسوئد	۵۰۰ کرون
کمک مالی ویژه زندانیان سیاسی از آهستاسوئد	۷۸۴ کرون
هاکد "در راه برگزاری کنگره" از مالمتسوئد	۶۰۰ کرون

کوروش از دانمارک	۲۰۰ کرون
فرادنه از دانمارک	۱۰۰ کرون
بهادر از دانمارک	۱۰۰ کرون

* کمک ویژه برای واحدهای فدایی در کشور

از سوی فدائیان خلق در لوس آنجلس - آمریکا	۵۵۷۵ دلار
از سوی فدائیان خلق در تکزاس - آمریکا	۲۸۹۹/۴ دلار
از سوی فدائیان خلق در نیویورک - آمریکا	۶۵۰ دلار
از سوی فدائیان خلق در واشنگتن دی.سی - آمریکا	۳۰۰ دلار

بدیعی رئیس‌گزینش کارخانه و کمیته‌چی هفت تنه است. سخنرانی فرماندار دزفول با هو و فریادهای "باچناق، باچناق" کارگران ناتمام مانده، و فرماندار فرار می‌کند. اعتصاب ادامه می‌یابد.

اعتصاب، علیرغم اشغال نظامی کارخانه، روز پنجم ۱۴ تیرماه نیز ادامه می‌یابد. نیروهای کمیته و سپاه از بعد از ظهر دوشنبه - پس از فارغ شدن از بگیر و ببند کارگران کارخانه کاغذ پارس - به دستگیری کارگران اعتصابی اقدام می‌کنند. بنا به گزارش رسیده، تا روز پنجم ۱۴ تیرماه، ۱۵۰ نفر از کارگران اعتصابی توسط نیروهای سرکوبگر رژیم دستگیر می‌شوند. روز پنجم اتوبوس‌های سرپس کارخانه که کارگران را به محل کار می‌رساند توسط نیروهای مسلح سپاه پاسداران "همراهی" می‌شوند. بر سر دسته‌ای از کارگران، دو پاسدار مسلح را به کامی کامراند تا مانع از تجمع کارگران اعتصابی در کنار در اصلی کارخانه شوند. کارگران "نی‌بر" رانیز به تهدید مسلحانه به کشتن آنها می‌پردازند.

درگیری بین کارگران و نیروهای مسلح شدت می‌گیرد. رژیم در این روزستک تمام گذاشته و با ۱۰۰ ماشین ریه ارتشی و کمیته و سپاه، تمام منطقه را محاصره می‌کنند. کارگران تا ساعت ۱۲ به طرق مختلف محاصره و نظارت ارتشی را شکسته و با در کنار در اصلی کارخانه تجمع می‌کنند و با په‌خانه‌های خود باز می‌گردند.

روز شنبه ۱۶ تیرماه نیز علیرغم اعمال حضور و غیاب توسط نیروهای سرکوبگر، بخش قابل ملاحظه‌ای از کارگران از حضور در کارخانه اجتناب می‌ورزند و با په طرق مختلف محل کار را ترک می‌کنند. در اعلامیه‌هایی که توسط کارگران اعتصابی به دیوارهای کارخانه نصب شده است، خواستهای چون انحلال انجمن اسلامی، برکناری و انتخاب مجدد هیات مدیره، توزیع حق بهره‌وری بگونه‌ای مساوی و عادلانه... دیده می‌شوند.

اعتصاب کارگران کارخانه نیشکر هفت‌تپه، جلوه‌ای از عزم و پایداری کارگران است در برابر تهاجمات نظامی رژیم. روحیه کارگران اعتصابی حتی پس از پایان اعتصاب نیز بسیار بالا و عالی گزارش شده است و هراس رژیم نیز محسوس همین روحیه، محسوس همین عزم کارگران واحدهای تولیدی کشور است.

فعالین اعتصاب را شناسایی کنند، خود مورد شناسایی اعتصابیون قرار می‌گیرند. اختراها، تهدیدها و حتی اشغال نظامی نیز اعتصاب و اراده کارگران را نمی‌شکند و کارگران در پایان ساعت کار خود با عزمی راسخ محل کار را ترک می‌کنند.

همانگونه که گفته شد، خبر اعتصاب، سیل‌وار از محیط کارخانه به خارج سرایت می‌کند. همین موضوع باعث وحشت و هراس مسئولین دولتی می‌شود. انجمن اسلامی کارخانه کاغذ پارس فردای آغاز اعتصاب کارخانه نیشکر، مقررات شدیدی در مورد حضور و غیاب پرسنل خود اعمال می‌نماید. برای جلوگیری از همبستگی کارگران کارخانه کاغذ پارس با کارگران اعتصابی کارخانه نیشکر، نظارت پلیسی سنگینی بر کارخانه سنگینی می‌کند.

مسئولین حکومتی که از عواقب ادامه اعتصاب کارخانه نیشکر در خوف بودند، روز ۱۰ تیرماه، چهره‌های جدیدی را وارد ماجرا می‌کنند. امام جمعه شوش در جمع کارگران اعتصابی سخنرانی می‌کند که کارگران وی را هو کرده و مسئولین، ناگام، امام جمعه را از محیط کارخانه دور می‌کنند. سپس نوبت دادستانی دزفول فرا می‌رسد، سخنرانی از پی سخنرانی، بی‌اعتنائی از پی بی‌اعتنائی... تهاجم آغاز می‌شود.

بعد از ظهر یکشنبه ۱۰ تیرماه، نیروهای نظامی برای ایجاد رعب و وحشت در بین اعتصابیون و همچنین کارگران کارخانه کاغذ پارس، دست به بگیر و ببند می‌زنند. سپاه و کمیته از بعد از ظهر یکشنبه تا دوشنبه ۱۱ تیرماه، نزدیک به ۳۰ نفر از کارگران کارخانه کاغذ پارس را دستگیر می‌کنند.

روز دوشنبه ۱۱ تیرماه، امام جمعه نیز در ادامه "سیاست ارشادی" رژیم وارد محرمه می‌شود و او نیز همچون امام جمعه شوش، با کارنامه بی‌حاصل خود به اهواز باز می‌گردد. فردای آن روز هیاتی از سوی اداره کار استان خوزستان - اهواز - جهت مذاکره با اعتصابیون وارد هفت‌تپه می‌شود. کارگران در برابر توطئه کثیف و کهنه معرفتی نماینده اعتصابیون، مقاومت کرده و اظهار می‌کنند که جمع اعتصابیون خود نماینده خودش است. این هیات نیز پس از یکسری وعده و وعید روز چهارشنبه ۱۲ تیرماه از صحنه خارج می‌شود و جای خود را به فرماندار دزفول می‌دهد. فرماندار دزفول باچناق

درباره استراتژی

وقائیک‌های طبقه کارگر

به پیشواز هفتادمین سالگرد اکتبر بزرگ

پایه از صفحه آخر

سوسیالیستی کرد. وی با کاربست خلاق اصول کمونیسم علمی و درس‌گیری از تجارب جنبش بین‌المللی طبقه کارگر، مشی سیاسی عمومی پیشاهنگ انقلابی را تعریف، و راهها و ابزارهای اجرای این مشی در پیکار پرولتاریا برای آزادی را مشخص کرد. اصول استراتژی و تاکتیک‌های انقلابی، به گونه‌ای که توسط لنین تدوین شده‌اند، از اجزای متشکله اصلی لنینیسم محسوب می‌شوند.

این جنبه نیز مانند دیگر جوانب آموزش لنین، همچنان آماج حملات کین‌توزانه ایدئولوگهای بورژوازی و اپورتونیست است. آنها استراتژی و تاکتیک‌های لنینی را بازتاب انقلابی‌گری ذهنی و اراده‌گرایی معرفی می‌کنند که به ادعای ایشان، ذاتی لنینیسم است. بعنوان نمونه، پترلوش مورخ آلمان غربی مدعی است استراتژی و تاکتیک‌های در پیش گرفته شده توسط لنین و بلشویکها، پیش از آن از سوی آدولف هیتلر در اثرش بنام "رهنمودی درباره چگونگی دست بردن به اسلحه" مطرح شده بود. (۲) آلفرد چی‌مایر، جامعه‌شناس آمریکایی نیز بگونه‌ای مشابه، استراتژی و تاکتیک‌های لنینی را تحریف، و ادعا می‌کند هدف لنین، تبدیل شرایط عینی انجام انقلاب به "ماشین یا دستگاهی بود که بتوان هرگاه ژنرالهای انقلاب مناسب بداند، از آن بگونه‌ای موثر استفاده کرد." (۳)

برخورد واقعی لنین به مسائل استراتژی و تاکتیک‌ها، هیچ‌وجه مشترکی با آنچه دشمنان می‌گویند بدان نسبت دهند، ندارد. لنین تاکتیک می‌کرد از آنجا که روند انقلابی نه تنها به شرایط عینی، بلکه همچنان به سطح بلوغ عامل ذهنی وابسته است، فعالیت‌های حزب پرولتری حکم تاریخند. وی با اشاره به اینکه انقلابی‌گری، به طور "کامل و بلاشرط"، ذاتی مارکسیسم است، تاکید می‌ورزید که باید به این امر، برخوردی علمی داشت. (۴)

ابتکار انقلابی مستتر در استراتژی و تاکتیک‌های پرولتاریا، مغایر با ذهنی‌گرایی، اراده‌گرایی و بازی با طرحها و نقشه‌هاست و ریشه در تحلیل واقعیت جامعه و ارزیابی‌های واقع‌بینانه از نیرو و توان بالقوه طبقه کارگر دارد. لنین در پایان قرن نوزدهم نوشت: "اگر ارتش پرولتاریا، بدون انحراف و تحت رهبری سازمان سوسیال دموکرات نیرومندی، برای رهایی اقتصادی و سیاسی خود مبارزه کند، خود همان ارتش، شیوه‌ها و ابزارهای عمل را به ژنرال‌ها نشان خواهد داد. در آن زمان، و تنها در آن زمان است که امکان اتخاذ تصمیم در مورد مسله

وارد آوردن ضربه نهایی بر استبداد، فراهم آمد، چرا که حل این مسئله، بسته به وضعیت جنبش طبقه کارگر، گسترده‌گی آن و شیوه‌های مبارزه شکن گرفته توسط جنبش... بسته به برخورد سایر عناصر اجتماعی به پرولتاریا و به استبداد، به شرایط حاکم بر سیاست داخلی و خارجی، و در یک کلام، بسته به هزار و یک چیز است که نمی‌توان آنها را حدس زد، و بی‌فایده خواهد بود اگر بگوئیم از پیش با حدس بدانهایی بریم." (۵)

این برخورد به تدوین استراتژی و تاکتیک‌های طبقه کارگر، فرض را بر این می‌گذارد که در هر لحظه معین، رابطه و پیوند متقابل میان عوامل عینی و ذهنی به حساب آورده شوند. این برخورد، مستلزم ارزیابی علمی از سطح موجود تکامل اجتماعی است. طبق این برخورد، ایفای نقش رهبری حزب انقلابی، بسته به سطح بلوغ جنبش طبقه کارگر، سطح آمادگی سیاسی و سازمانی این جنبش برای مبارزه، و به پیوندهای حزب با توده‌هاست.

استراتژی و تاکتیک‌های لنینی، عبارت از علمی است که بر تحلیل عینی و واقعیت مشخص تاریخی و بر تعمیم تجارب انقلابی جنبش رهایی بخش جهانی استوار است. این علم، بر این پایه، اهداف درازمدت و بلافاصل طبقه کارگر، اشکال و شیوه‌های دستیابی به این اهداف و سمت‌گیری و شیوه‌های رهبری مبارزه زحمتکشان برای رهایی اجتماعی و ملی، برای دموکراسی و سوسیالیسم را تعیین می‌کند.

تحلیل لنین از تضادهای اجتماعی درهم آمیخته در روسیه، وی را قادر کرد خصلت انقلاب آتی، نیروهای محرکه و وظایف تاریخی فراوری آن را تعریف کند. بدینگونه، مبانی تئوریک مشی سیاسی پرولتاریای انقلابی ایجاد شد. این تحلیل، تدوین برخوردی صحیح به یکی از عناصر کلیدی استراتژی، یعنی سمت یورش اصلی را امکان‌پذیر کرد. تعیین سمت اصلی مبارزه، در تطابق با ضرورت محو استبداد انجام شد، امری که نه تنها با اهداف طبقاتی پرولتاریا، بلکه همچنین با منافع همه زحمتکشان روسیه گره خورده بود.

تحلیل لنینی، توضیحات قابل توجهی در ارزیابی مارکسیستی از نقش سیاسی طبقات مختلف در انقلاب بورژوا-دموکراتیک در روسیه به عمل آورد. لنین، برخلاف تئوریسین‌های بین‌الملل دوم که گمان می‌کردند بورژوازی نیروی محرکه اصلی انقلاب خواهد بود، نشان داد که بورژوازی روسیه در مبارزه‌اش علیه فئودالیسم و استبداد ناپیکار است و میل به کنار آمدن با آن را دارد، و در

نتیجه، نمی‌تواند رهبر انقلاب باشد. لنین در تحلیل آرایش نیروهای طبقاتی، به دقت پتانسیل انقلابی دهقانان را بررسی کرد. وی با اینکه می‌دید این پتانسیل، نیروی بالقوه بزرگی است، خاطرنشان کرد که دهقانان بنا به طبیعت اجتماعی خود، نمی‌توانند مبارزه سیاسی سازمان یافته‌ای را به پیش برند و از آنجا که آرمانهای اجتماعی دهقانان را موقعیت آنها در جامعه تعیین می‌کند، این آرمانها متناقضند.

از میان همه طبقات در روسیه، تنها پرولتاریا بطور پیکار انقلابی و دمکرات بود. تنها پرولتاریا، دشمن مطلق استبداد بود. "خصوصیت همه طبقات، گروهها و اقشار دیگر اهالی با استبداد، محدود است و دمکراتیسم آنها نظر به عقب دارد." (۶)

در حالیکه انقلابات بورژوا-دموکراتیک پیشین، تحت رهبری بورژوازی انجام پذیرفته و مرحله‌ای از صعود طبقه سرمایه‌دار به مسند قدرت بودند، آموزش لنین نشان داد که در دوران نوین، امکانات واقعی برای انجام این انقلاب تحت رهبری پرولتاریا وجود دارد، و پرولتاریا در شرایطی که مشخصه آن، تضادهای حاد اجتماعی میان کار و سرمایه است، قادر است نه تنها در راس مبارزه برای نوسازی دموکراتیک جامعه قرار گیرد، بلکه همچنین این مبارزه را به پیکاری در راه دگرگونیهای بنیادین اجتماعی تبدیل کند.

لنین نشان داد که پرولتاریا، شایسته‌ترین بیانگر منافع زحمتکشان است و بنابراین موقعیت عینی، رسالت رهبری پیکار رهایی بخش را دارد. لنین در دفاع از این نظر نوشت: "تنها پرولتاریاست که می‌تواند رزمنده پیشرو مبارزه برای آزادی سیاسی و نهادهای دموکراتیک باشد. اولاً، دلیل این امر آن است که بیشترین فشار استبداد سیاسی، متوجه پرولتاریاست... ثانیاً، تنها پرولتاریا قادر به دمکراتیزه کردن کامل نظام سیاسی و اجتماعی است، چرا که این نظام را به دست کارگران خواهد سپرد." (۷)

این نظرات، مبنای تاکتیک‌ها و استراتژی انقلابی‌ای است که پیوستن بخش‌های بزرگی از توده‌های زحمتکشان به صفوف طبقه کارگر را تضمین کرد، شرایط اجرای موفقیت آمیز مرحله دمکراتیک انقلاب را فراهم آورد، و راه را بر فراوریدن مبارزه برای دموکراسی به مبارزه برای دیکتاتوری پرولتاریا و بازسازی سوسیالیستی جامعه گشود. (۸)

لنین در سال ۱۹۱۴، طرحی برای فعالیت‌های

کوچک خشم توده ای را که شرایط زندگی روسیه، بدانها ابعاد بسیار بیش از حد تصور داده است، جمع شود وسیله عظیم واحدی را بسازد. (۱۵)
لنین بدین امر، اهمیت بسیار زیاد شرکت روشنفکران دمکرات در مبارزه انقلابی را نیز افزود.
لنین در سال ۱۹۰۲ در تعریف تاکتیکهای پرولتاریای انقلابی، نوشت: "پرولتاریا نیز مانند هر طبقه دیگر در جامعه امروز، نه تنها از میان خود روشنفکرانی می‌پرورد، بلکه همچنین پشتیبانانی از میان همه مردم و تحصیل کردگان در صفوف خود می‌پذیرد." (۱۶) وی از کارگران می‌خواست هر کمک ممکن را به دانشجویان مترقی برسانند تا به افادات آنها بر ضد حکومت، خصلتی انقلابی داده، از این طریق، صفوف جنبش رهایی بخش را گسترش بخشد، "کارگری که به گسیل نیروهای حکومتی بر ضد چواریان و دانشجویان با بی‌تفاوتی می‌نگرد، شایسته نام سوسیالیست نیست. دانشجویان به یاری کارگران شتافتند، کارگران نیز باید به یاری دانشجویان بشتابند." (۱۷)

لنین می‌گفت سازمانهای سوسیال دمکرات باید از روحیات مخالف نسبت به رژیم در میان همه بخشها و گروههای اجتماعی، از جمله پلیس و روحانیت، استفاده کنند. (۱۸) وی در چه باید کرد؟ خاطرنشان کرد که سوسیالیستها باید به ارتش بیشترین توجه را معطوف دارند، و در طرح قطعنامه‌ای پیرامون کار میان نیروهای مسلح، که برای دومین کنفرانس سوسیال دمکرات کارگری روسیه نوشته شد، بر اهمیت ترویج و تبلیغ سوسیالیستی میان نیروهای مسلح تأکید کرد. لنین توصیه می‌کرد که همه گونه کوششی باید برای سریع‌ترین تقویت و مسیر صحیح دادن به همه تماشای موجود با افسران و سایر رده‌ها به عمل آید." (۱۹)

تاکتیکهای تدوین شده توسط لنین، نه تنها تماس مستقیم میان پرولتاریای انقلابی و گروههای اجتماعی مختلف، بلکه همچنین سیاست اعتداف‌پذیر بلوکها و سازش‌ها با سازمانها و گرایشهای اجتماعی نماینده این گروهها را در بر می‌گرفت. وی نوشت: "تنها آنهایی که از خود مطمئن نیستند، می‌توانند از ورود به اتحادهای موقت، حتی با افراد غیرقابل اعتماد هراس داشته باشند، هیچ حزب سیاسی نمی‌تواند بدون چنین اتحادهایی وجود داشته باشد." (۲۰)

لنین با اینکه از تاکتیکهای رفرمیستی نارودنیک‌های لیبرال (پوپولیستها) انتقاد می‌کرد، ضرورت عملی اقدامات مشترک با بخش دمکرات نارودنیکها بر ضد استبداد، ملاکین و سرمایه‌داران را می‌دید. وی ضمن نشان دادن ضرورت توافقی‌های تاکتیکي با نیروهای غیرپرولتری، تأکید می‌کرد که حزب مارکسیستی، باید هویت و استقلال خود را در مسائل بنیادی ایدئولوژی، سیاست و سازمان طبقه کارگر حفظ کند. وی نوشت: "این وظیفه مستقیم ماست که به هر مسئله مربوط به آزادی پیردازیم، برخورد سوسیال دمکراتیک خود را به آن تعیین کنیم، به پرولتاریا در شرکت فعال در حل آن یاری رسانیم و حل آن را به شیوه خود، شیوه پرولتری، به پایان رسانیم." (۲۱)

تئوری لنین می‌گوید ارتش سیاسی انقلاب، از وابستگی به همه افکار اجتماعی خواستار تحولات پیچیده در صفحه بعد

کند. تنها بدین شرط است که پرولتاریا و حزب او می‌توانند شمار زیادی از زحمتکشان را در جنبش انقلابی - دمکراتیک شرکت فعال دهند، بدون آنکه سمت گیری به سوی سوسیالیسم را کم کنند.
لنین، نقش پرولتاریا به مثابه پیشاهنگ ترقی اجتماعی را نشان داد، اما مرکز این نقش را مانعی بر سر راه شرکت سایر نیروهای اجتماعی و احزاب سیاسی در مبارزه برای دمکراسی و سوسیالیسم قلمداد نکرد. برعکس، استراتژی و تاکتیکهای او طبقه کارگر و حزب آن را به اتحاد همه افکار انقلابی و دمکراتیک رهنمون می‌شد: "سوسیال دمکراتها باید به میان همه طبقات مردم بروند، باید واحدهای ارتش خود را در همه جهات گسیل دارند." (۲۲)

لنین، به تدوین مبانی مشی سیاسی ای پرداخت که نیروهای انقلابی را به سمت اتحاد پرولتاریا با دهقانان رهنمون می‌شود. این مشی که نه تنها برای انقلاب پورژوا - دمکراتیک، بلکه همچنین برای انقلاب سوسیالیستی طرح شد، نتیجه منطقی تئوری لنین در باره همزیستی پرولتاریا در پیکار انقلابی بود.

لنین، اهمیت مسئله کشاورزی در روسیه را تشخیص داد. در این کشور، دهقانان هنوز قادر به ایفای نقش مهمی در مبارزه بر ضد فئودالیسم و حکومت مطلق بودند. لنین به این نکته توجه داشت که در روسیه، قشر پهنای اجتماعی دهقانان به سرعت با نیرویی شکوفایی می‌رفت.

تحلیل عمیق روابط متقابل نیروهای اجتماعی در روستا و مطالعه دقیق در منافع و روحیات دهقانان، به لنین امکان داد سلسله مراتب به لحاظ تئوریک، معتبر و به لحاظ عملی، موثری از مطالبات در زمینه کشاورزی طرح کند. این تسلسل، در پیوند با اهداف عمومی پرولتاریا قرار داشت. لنین توصیه می‌کرد که سیاست باید به گونه‌ای شکل داده شود که "برای کارگران کشاورزی و نیمه کارگران مزارع ما، گذار آتی به سوسیالیسم تسهیل شود." وی نوشت این امر حائز اهمیت بسیار است که "حزب سوسیالیست به پیکار برای دهقانان کوچک "بیاخیزد"، "هرآنچه ممکن است" برای آنها انجام دهد، هرگز دستی را که برای کمک به حل مسائل حاد و پیچیده "غیر خودی" (غیر پرولتری) دراز شده پس نزند، و به توده‌های زحمتکش و استثمار شده در تشخیص حزب سوسیالیست به مثابه رهبر و نماینده خود، یاری رساند." (۲۳)

در استراتژی و تاکتیک‌هایی نیز که لنین برای مسئله ملیت مطرح ریزی کرد، می‌توان برخورد پیکر طبقاتی را دید. وی این مسئله را از عوامل اصلی پیوند دهنده مبارزه برای دمکراسی با مبارزه در راه سوسیالیسم می‌دید. لنین در سال ۱۸۹۴ نشان داد که حکومت طبقات، استثمارگر، نیروی اصلی ایجاد خصومت میان ملیت‌هاست. وی از این امر چنین نتیجه گرفت که برای غلبه بر این خصومت، راه موثر دیگری نیست جز اینکه مردم تحت ستم در هر کشور معین و در سطح جهان، علیه ستمگران بسیج و متحد شوند.

لنین می‌گفت ضروری است همه جنبش‌های دمکراتیک و ملی (که رسالت پرولتاریا، سازماندهی آنها بود) را متحد کرده، بدانها سمت درست داده و آنها را بر مبنای پلاتفرم سوسیال دمکراسی انقلابی به پیش بریم. وی نوشت این امر حائز اهمیت حیاتی است که "به عبارتی، همه این قطرات و چوبهارهای

عملی مارکسیستهای روسیه ترسیم کرد که سمت آن، تلفیق مبارزه برای دمکراسی با مبارزه برای سوسیالیسم بود. (۲۴) وی می‌س، این سمت گیری را مشخص کرده، نوشت: "هدف فعالیت‌های عملی سوسیال دمکراتها... رهبری مبارزه طبقاتی پرولتاریا و سازماندهی این مبارزه در هر دو شکل آن است، سوسیالیستی (مبارزه علیه طبقه سرمایه دارها هدف نابودی نظام طبقاتی، و ساختمان جامعه سوسیالیستی) و دمکراتیک (مبارزه علیه حکومت مطلق با هدف کسب آزادی سیاسی در روسیه و دمکراتیزه کردن نظام سیاسی و اجتماعی روسیه)." (۲۵)

وی نشان داد که انقلاب اجتماعی، روندی است که بطور اجتناب ناپذیر، از چند مرحله تکاملی می‌گذرد که هر کدام، دارای جنبه‌های کیفی ویژه خود، و مستلزم تغییر ویژگیهای استراتژی و تاکتیکهای پرولتاریای انقلابی‌اند. مشی عمومی برقراری پیوند میان مبارزه برای دمکراسی و مبارزه برای سوسیالیسم، در طول این روند پلاتتغییر می‌ماند، اما در مراحل مختلف، بسته به خصلت و میزان پیشرفتهای انقلابی، نیرومندی جنبش رهایی بخش، و میزان فعالیت انقلابی زحمتکشان، به گونه‌ای متفاوت اجرا می‌شود. هرچقدر در انجام وظایف دمکراتیک پیشرفت حاصل شود، مبارزه برای سوسیالیسم بیشتر در محور مبارزه طبقه کارگر و حزب آن قرار می‌گیرد. این تحول مشی سیاسی، بازتاب تداوم روند انقلابی و در عین حال، شرطی حیاتی برای این مبارزه است.

استراتژی و تاکتیکهای لنینی، هم وجهه مشترک و هم تفاوت‌های ماهوی میان وظایف عام دمکراتیک و سوسیالیستی را بازتاب داده، بر درک رابطه دیالکتیکی میان این دو استوار است. لنین نوشت: "برای یک مارکسیست، مسئله بطور ساده عبارت از اجتناب از دو افراط است؛ از یک سو، دچار شدن به خطای آنهایی که می‌گویند از دیدگاه پرولتاریا، هیچگونه وظیفه بلا فصل و کوتاه مدت غیرپرولتری ربطی به مانند ارد بازسوی دیگر جلوگیری از اینکه شرکت پرولتاریا در دستیابی به اهداف بلا فصل دمکراتیک، آگاهی طبقاتی و تشخیص طبقاتی او را مخدوش کند." (۲۶)

مشی تلفیق و هم پیوندی پیگیر جنبش‌های سوسیالیستی و عام دمکراتیک، که در این میان عامل اول، دارای نقش اصلی و تعیین کننده است، پایه و اساس مشی سیاسی عمومی حزب پرولتری و اشکال، وسایل و شیوه‌های کاربست عملی این مشی در روند انقلاب اجتماعی است. این مشی، در مسائل استراتژی و تاکتیکها، به معنای مقابله با اپورتونیسم راست و سکتاریسم چپ بود. لنین نوشت: "مارکسیسم، مشی صحیح را که به یک اندازه از پربها دادن به اهمیت سیاست و توطئه‌گری (پلاتنیکسم و غیره) و از بی‌فایده جلوه دادن سیاست یا تنزل آن به سطح خرده کاری اجتماعی اپورتونیستی و رفرمیستی (آخاریسم، سوسیالیسم تخیلی و خرده پروروانی، سوسیالیسم دولتی، سوسیالیسم پروفیسورماپانه و غیره) دور است، ترسیم کرده است." (۲۷)

پرولتاریا برای ایفای رسالتش به مثابه رهبر انقلاب اجتماعی، باید استقلال طبقاتی خود را حفظ

درباره استراتژی و تاکتیک‌های طبقه کارگر

بقیه از صفحه قبل

دمکراتیک و سوسیالیستی تشکیل شده است. ترکیب آن، بسته به خصیلت و اهداف اصلی انقلاب و سطح رشد اجتماعی ملت است. لنین همواره در نظر داشت که پیش شرط مقدم و اجتناب ناپذیر گزینش درست تاکتیک‌های این ارتش، توجه به شرایط تحقق پیکار رهایی بخش و درک مکانیزم اجتماعی‌ای است که رشد خودآگاهی و رفتار سیاسی توده‌ها بر آن استوار است و به این یا آن موقعیت در جنبش انقلابی، به این یا آن تغییر در آرایش نیروهای طبقاتی می‌انجامد. وی تاکید می‌کند که هیچ شکن مبارزه را نباید مطلق کرد، و افزود که انقلابی واقعی باید قادر به کار بست همه اشکال، قانونی و غیرقانونی، مسالمت‌آمیز و قهرآمیز و آماده تغییر ناگهانی از این به آن شکل بنابه تغییر موقعیت باشد.

لنین هیچگاه نقش قهر را در پیکار سیاسی پرولتاریا مطلق نمی‌کرد. وی نیز مانند مارکس و انگلس تاکید می‌کرد: "البته طبقه کارگر ترجیح می‌دهد بگونه‌ای مسالمت‌آمیز قدرت را به دست گیرد و تنها اگر "بورژوازی بطور مسالمت‌آمیز در برابر پرولتاریا دست به عقب نشینی نرند، و در لحظه تعیین کننده، برای دفاع از مواضع خود به قهر روی آورد... برای پرولتاریا جهت دستیابی به اهداف خود هیچ راهی جز راه انقلاب نخواهد ماند." (۲۲)

لنین خاطر نشان می‌کرد به منافع اقتصادی ریشه‌ای پرولتاریا، تنها می‌توان با تغییرات سیاسی ریشه‌ای و با پیکاری قاطع برای کسب قدرت دست یافت. وی در سال ۱۸۹۱ نوشت: "کارگران روسیه در مجموع، نه تنها به بلوغ لازم برای مبارزه سیاسی دست یافته‌اند، بلکه در موارد متعددی این بلوغ را با شرکت در اقدامات مبارزه‌جویانه سیاسی، اغلب حتی بصورت خودبخودی، نشان داده‌اند." (۲۳) این امر به معنای کم بها دادن به مبارزه اقتصادی نیست. لنین نوشت که باید این مبارزه را تا بیشترین حد ممکن گسترش داد. کارگران باید بر حسب رشته‌ها متحد شوند. این امر "به همان سرعتی که کارفرمایان ما در همه نوع شرکت و سندیکا متشکن می‌شوند، ضرورت مبرمی می‌یابد." (۲۴)

لنین تاکید می‌کرد برای انقلاب اجتماعی، نه تنها شرایط مادی لازم، بلکه همچنین این اعتقاد توده‌ها باید وجود داشته باشد که انقلاب ضروری است. وی برای اشکالی از مبارزه که بر آگاهی سیاسی زحمتکشان بیافزاید، اهمیت ویژه‌ای قائل بود و اعتصاب رایجی از این اشکال می‌دانست.

لنین همچنین تظاهرات را عامل موثری می‌دانست که راه انقلاب را هموار می‌کند. وی می‌گفت تظاهرات نه تنها ابزاری مهم در آموزش سیاسی توده‌ها و بسط نفوذ حزب، بلکه وسیله‌ای برای تمرین مبارزه با پلیس و ارتش است.

لنین شیوه‌های مبارزه انقلابی را بنابه موقعیت هر کشور در هر لحظه معین، سطح فعالیت سیاسی مردم و اوضاع در اردوگاه ضدانقلاب برمی‌گزید و به کار می‌پشت. وی در این رابطه، مشخصات اصلی موقعیت انقلابی را که در آن زمان "بحران سیاسی" خوانده می‌شد، تعریف کرد. وی نوشت: "ما معتقدیم حکومت زمانی، و تنها زمانی واقعا دچار تشنگ می‌شود که توده‌های وسیع که خود

مبارزه، آنها را بطور واقعی سازمان داده باشد، حکومت را به وضعی توأم با سردرگمی دچار کنند، که مشروعیت خواستهای عناصر پیشروی طبقه کارگر برای مردم کوچه و بازار و حتی برای بخشی از نیروهای مسلحی که جهت "آرام کردن" گریل می‌شوند آشکار شود، که اقدام نظامی علیه دهها هزار تن از مردم، از سوی مقامات با تردید همراه شود و مقامات امکان پیش‌بینی عواقب این اقدام نظامی را نداشته باشند." (۲۵) لنین به تحلیل دقیق دو مشخصه موقعیت انقلابی برشمرده در این فرمول بندی - سطح بالای فعالیت توده‌ها و تزلزل در محافل حاکم - پرداخت. وی تغییرات این عامل را هنگام تشدید حدت اوضاع در کشور، به دقت دنبال می‌کرد.

موضع انقلابیون پرولتری در مورد مسئله جنگ روس و ژاپن، بری تدوین استراتژی و تاکتیک‌های پرولتاریای انقلابی اهمیت زیادی داشت. لنین تاکید می‌کرد کارگران انقلابی باید خواستار شکست "میهن خود" در این جنگ باشند و تلاشهای خود را متوجه تبدیل برخورد ملی به جنگ طبقات کنند، چنگی که طبق نوشته او در فوریه ۱۹۰۴ در جزوه ضد جنگ پرولتاریای روس باید "قبل از هر چیز به از هم پاشیدن کن نظام حکومتی مبتنی برستم و محرومیت ملی، بر سرکوب و قهر" بیانجامد. (۲۶)

تصادفی نبود که لنین در آن زمان، بررسی دقیق درباره‌ای از کمون پاریس که نخستین حکومت طبقه کارگر بود، به عمل آورد. (۲۷) وی نقش کارگران پاریس در بحران سراسری فرانسه را تحلیل کرد و خاطرنشان نمود تلاشهای کارگران پاریس، به "تلاشی رژیم فاسد" انجامید. لنین اهمیت مبارزه کموناردها برای اصلاحات دمکراتیک را نشان داد و درهای سودمندی برای سوسیالیستهای روسیه، نه تنها از دستاوردها، بلکه همچنین از کمبودهای کمون گرفت. (۲۸)

این درسها به لنین کمک کردند تا تاکتیک‌های پرولتاریا در مواجهه با بحران روبه رشد در روسیه را بهبود بخشد و ست‌گیریهای دقیقی برای عملکرد سیاسی کارگران در رویدادهای انقلابی در شرف وقوع، طرح کند. لنین تاکید می‌کرد که رشد موفقیت‌آمیز جنبش رهایی بخش با شرکت گسترده و اہستگان به "اقتدار پرولتری و نیمه پرولتری که خواهان دمکراتیزه کردن کامل نظام سیاسی و اجتماعی‌اند"، می‌تواند شرایط تحولات بنیادین اجتماعی را فراهم کند و "می‌رود تا ستونهای بسیار مهمی از حکومت بورژوازی (سلطنت، ارتش حرفه‌ای و بوروکراسی حرفه‌ای) را به لرزه درآورد." (۲۹) استراتژی و تاکتیک‌های تدوین شده توسط لنین که دیالکتیک عینی روند انقلابی را بازتاب می‌دادند، راهنمای موثر اقدام توده‌ای به شمار رفت، به بلشویک‌هاست گیری سیاسی قابل انکابی در آماده کردن پرولتاریا برای پیکارهای طبقاتی در شرف وقوع داده، بلشویکها را به آگاهی علمی از اشکال و شیوه‌های نبرد انقلابی مجهز کردند.

پانویس‌ها

- (۱) مجموعه آثار مارکس و انگلس به زبان آلمانی، ج ۲۵، ص ۲۳۰.
- (۲) پترلوشه، بلشویسم در معرض قضاوت سوسیال دمکراسی آلمان، ۱۹۰۲ تا ۱۹۲۰. انتشارات کولکویوم، برلین غربی، ۱۹۶۷، ص ۷.

- (۳) آلفرد چی‌مایر، لنینیسم، ص ۵۱.
- (۴) و. ا. لنین، "دوستان خلی" کیانند... در مجموعه آثار، ج ۱، ص ۲۲۷ تا ۲۲۸. (به زبان انگلیسی)
- (۵) و. ا. لنین، "وظایف سوسیال دمکراتهای روس" در مجموعه آثار، ج ۲، ص ۲۴۲.
- (۶) همانجا، ص ۲۲۵.
- (۷) همانجا، ص ۲۳۶.
- (۸) آ. و. اوشاکف، مبارزه حزب برای هژمونی پرولتاریا در جنبش انقلابی - دمکراتیک در روسیه (۱۸۹۵ تا ۱۹۰۴)، مسکو، ۱۹۷۴ (به زبان روسی)
- (۹) و. ا. لنین، "دوستان خلی" کیانند... در مجموعه آثار، ج ۱، ص ۲۹۰ و ۲۹۱.
- (۱۰) و. ا. لنین، "وظایف سوسیال دمکراتهای روس" در مجموعه آثار، ج ۲، ص ۲۲۸.
- (۱۱) و. ا. لنین، "پاسخ به نقد طرح برنامه‌ها" در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۴۴۶.
- (۱۲) و. ا. لنین، "اعتراضی از سوی سوسیال دمکراتهای روس" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۱۷۷.
- (۱۳) و. ا. لنین، "چه باید کرد؟" در مجموعه آثار، ج ۵، ص ۴۲۲.
- (۱۴) و. ا. لنین، "برنامه ارضی سوسیال دمکراسی روسیه" در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۱۳۶.
- (۱۵) و. ا. لنین، "دوستان خلی" کیانند... در مجموعه آثار، ج ۱، ص ۱۵۶.
- (۱۶) و. ا. لنین، "چه باید کرد؟" در مجموعه آثار، ج ۵، ص ۴۲۰.
- (۱۷) و. ا. لنین، "ماجرای جنبش انقلابی" در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۱۹۸.
- (۱۸) و. ا. لنین، جلب ۱۸۲ دانشجو به ارتش" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۴۱۸.
- (۱۹) و. ا. لنین، "نامه به یک رفیق درباره وظایف سازمانی ما"، در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۲۴۱؛ "درباره مسئله گزارشهای کمیته‌ها و گروههای حزب سوسیال دمکرات کارگری روسیه به کنفرانس سراسری حزب"، در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۲۹۷ و ۲۹۸.
- (۲۰) و. ا. لنین، "کنفرانس دوم حزب سوسیال دمکرات کارگری روسیه" در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۴۸۰.
- (۲۱) و. ا. لنین، "چه باید کرد؟" در مجموعه آثار، ج ۵، ص ۴۸۰.
- (۲۲) و. ا. لنین، "تبلیغ سیاسی و دیدگاه طبقاتی"، در مجموعه آثار، ج ۵، ص ۲۴۱.
- (۲۳) و. ا. لنین، "گزارشی ارتجاعی در سوسیال دمکراسی روسیه" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۲۷۶.
- (۲۴) و. ا. لنین، "درباره پروفسیون دوفوا"، در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۲۸۹.
- (۲۵) و. ا. لنین، "چه باید کرد؟" در مجموعه آثار، ج ۵، ص ۴۹۰.
- (۲۶) و. ا. لنین، "رویدادهای نو و مسائل کهنه" در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۲۸۱.
- (۲۷) و. ا. لنین، "پرولتاریای روس" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۱۱۲.
- (۲۸) مراجعه کنید به، و. ا. لنین، "سه طرح برای گزارش درباره کمون پاریس" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۱۱۷.
- (۲۹) و. ا. لنین، "سه طرح برای گزارش درباره کمون پاریس" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۱۱۲ تا ۱۲۲.
- (۳۰) و. ا. لنین، "کارزار زمستونی و طرح ایسکا" در مجموعه آثار، ج ۷، ص ۵۰۰.

تظاهرات دانشجویان در شبلی

صحنه ای از حمله پلیس به دانشجویان در سانتیاگو

در روزهای ۲۴ و ۲۵ سپتامبر، پلیس رژیم فاشیست پیرو تظاهرات دانشجویان در سانتیاگو پایتخت شیلی را مورد حمله قرار داد. حداقل ۲۰ تن از دانشجویان دستگیر شدند. دانشجویان در مقابله با پلیس، در خیابانهای مرکز شهر سانتیاگو دست به سرکشی زدند. یک دختر دانشجوی ۲۲ ساله، در روز ۲۴ سپتامبر از ناحیه سر مدف کلوله افراد پلیس قرار گرفت و مجروح شد.

تظاهرات با اقدام مشترک دانشجویان و استادان دانشگاه دانشگاه سانتیاگو آغاز شد. از یک ماه پیش، دانشجویان و استادان علیه برکماري رئیس جدید دانشگاه از سوی پیرو تظاهرات اعتراضی گسترده ای انجام داده اند.

تحولات کامبوج

هون سن در عین حال افزود هنوز معلوم نیست که سیهانوک تسلیم فشار نیروهای جنگ طلب در صفوف اپوزیسیون خواهد شد یا نه.

نور دوم سیهانوک در پیامی که به عنوان سخنوی به اصطلاح "کامبوج دموکراتیک" (که در سازمان ملل متحد هنوز آن را به نمایندگی از سوی کامبوج قبول دارد) به مجمع عمومی سازمان ملل فرستاد، اعلام آمادگی کرد در یک ائتلاف چهار جانبه متشکل از دولت کامبوج و سه گروه مخالف شرکت کند. سیهانوک گفت تشکیل دولت ائتلافی می تواند پیش از فراخواندن نیروهای ویتنامی از این کشور صورت گیرد. سیهانوک و متحدانش تاکنون هرگونه مذاکرات را منوط به خروج نیروهای ویتنامی می کردند.

دولت کامبوج همانگونه که در شماره گذشته به نقل از هنگ سامرین دبیرکل حزب انقلابی خلقی کامبوج گزارش دادیم - آشتی ملی را به شرط حذف باند پول پوت که یکی از چهار گروه مورد نظر سیهانوک است، پیشنهاد کرده است.

از سرگیری مذاکرات در السالوادور

در روز یکشنبه چهارم اکتبر، مذاکرات میان دولت السالوادور و انقلابیون این کشور از سر گرفته شد. این مذاکرات در دفعات پیشین به علت شرایط غیرقابل قبول رژیم دوارته بی فرجام مانده بود. گیرموانکو از رهبران جبهه دموکراتیک انقلابی السالوادور، شاخه سیاسی نیروهای رهایی بخش، نسبت به شربخی این دور از مذاکرات نیز ابراز تردید کرد. وی گفت دوارته رئیس جمهور السالوادور پیش از آن تحت فشار نظامیان، احزاب ماوراهواست و آمریکا است که بتواند با خواستهای انقلابیون موافقت کند. اونکو بار دیگر فراخوان دوارته برای به زمین گذاشتن اسلحه توسط انقلابیون را رد کرد.

هون سن، صدورشورای وزیران جمهوری خلق کامبوج، در مصاحبه ای با خبرگزاری تاس در پینوم پن گفت حل سیاسی مسئله کامبوج تنها توسط خلق کامبوج قابل دسترسی است. وی افزود این امر مستلزم انجام مذاکرات میان گروههای مختلف است. هون سن اظهار داشت کشورش براساس این موضع، با توافقی که در این رابطه میان ویتنام به نمایندگی از سوی هندوچین و اندونزی از طرف کشورهای عضو سازمان آستان حاصل شده است، موافق است و از آن استقبال می کند.

نخست وزیر کامبوج، پیشنهادهای مندرج در نامه هفت سیاستمدار پیشین کامبوج به رهبری کشور را "جالب" نامید. نوردوم سیهانوک، رهبر سابق کامبوج، در بیانیه ای که در تاریخ ۱۸ سپتامبر در بانکوک انتشار یافت، با مذاکرات میان گروههای مختلف سیاسی موافقت کرده است. نخست وزیر کامبوج، این موضع را مطابق با موضع دولت کامبوج و سیاست آشتی ملی آن خواند و گفت اینکه در برخورد سیهانوک بدین امر، عناصر معقولی دیده می شود.

اعتصاب کارگران چاپ در فرانسه

در روز ۲۵ سپتامبر، اعتصاب کارگران صنایع چاپ و کاغذ فرانسه مانع انتشار اکثر روزنامه های این کشور شد. در پاریس حتی یک روزنامه نیز انتشار نیافت. خبرگزاری فرانسه به علت اعتصاب نتوانست خبری مخابره کند. انگیزه اعتصاب، اعمال قهر از سوی پلیس در حمله به کارگران متحمن در ساختمان یک دادگاه در شهر لومان بود. در جریان این حمله پنج تن به شدت مجروح شدند. اعتراض کارگران، واکنشی به حکم دادگاه در محکومیت چهار عضو سندیکای ث. ژ. ت به پرداخت ۸۸۰ هزار فرانک بود. این چهار تن به ادعای دادگاه در یک چاپخانه دعوت به اعتصاب "غیرقانونی" کرده بودند.

گزینش دکتر نهجیب

به ریاست شورای انقلابی افغانستان

شورای انقلابی جمهوری دموکراتیک افغانستان، دکتر محمد نهجیب الله دبیرکل کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان را به سمت رئیس شورای انقلابی برگزید. در افغانستان، ریاست شورای انقلابی به منزله ریاست کشور نیز هست. حاجی محمد شمکنی، شخصیت غیرحزبی که از هنگام استعفای بهرک کارمل رئیس پیشین شورای انقلابی عهده دار ریاست موقت شورا بود، به سمت معاون اول صدر هیئت رئیسه شورای انقلابی چ دا برگزیده شد.

عبدالوکیل وزیر امور خارجه افغانستان ضمن تخطی خود در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، اظهار داشت در مذاکرات صلح ژنو میان افغانستان و پاکستان پیشرفتهای مهمی حاصل شده است. وی گفت در مورد مسائل سیاسی مربوط به حل اوضاع پیرامون افغانستان، دو طرف عملاً به توافق رسیده اند، و اختلاف میان زمان بندی پیشنهادی از سوی دو کشور برای فراخواندن نیروهای شوروی، تنها هشت ماه است.

دولت نیکاراگوئه

آتش پس یکجانبه اعلام کرد

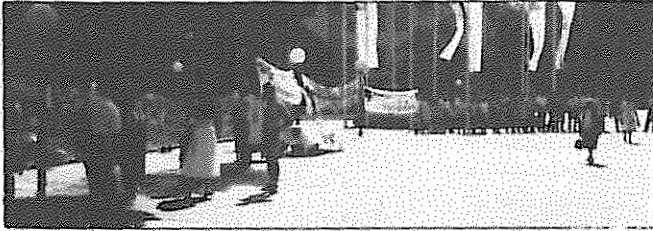
دانیل اورتگا رئیس جمهور نیکاراگوئه اعلام کرد نیروهای دولتی این کشور از مفتن اکثر تاهفتم نوامبر سال جاری از مناطق جنگی شمال نیکاراگوئه عقب خواهند نشست. اورتگا این کام یکجانبه را پاسخی به طرح صلح کشورهای آمریکای مرکزی خواند. وی گفت هدف از این اقدام، امکان پذیر کردن سفر هیئت آشتی ملی به ریاست کاردینال میگوئل اوباندوای براوو به مناطق جنگی است. این مناطق، در همسایگی هندوراس، مقر ضد انقلابیون موسوم به کنترا قرار دارند.

رئیس جمهور نیکاراگوئه تاکید کرد در صورت حمله کنترا به تعاونی های کشاورزی، مناطق غیر نظامی و جاده ها، ارتش این حملات را به سختی سرکوب خواهد کرد.

دانیل اورتگا در سخنرانی رادیویی هفتگی خود اظهار داشت ایالات متحده به تلاشهای کشورهای آمریکای مرکزی برای حل مسائل منطقه، لطمه می زند. وی با اشاره به تصویب مهالغ جدید کمک به کنترا در کنترا آمریکا گفت ضد انقلابیون با استفاده از این کمکها، به حملات علیه تأسیسات اقتصادی و افراد غیر نظامی ادامه خواهند داد.

وزارت دفاع نیکاراگوئه اعلام کرد در جریان نبردهایی که در روزهای ۲۴ و ۲۵ سپتامبر در جنوب شرقی نیکاراگوئه روی داد، ۲۰ تن از افراد پاندهای ضد انقلابی از پادرامده و مقادیر زیادی اسلحه ساخت آمریکا به غنیمت گرفته شده است. یک بیانیه دیگر وزارت دفاع نیکاراگوئه حاکی است ارتش نیکاراگوئه یک محموله اسلحه را که با چتر برای ضد انقلابیون پرتاب شده است، ضبط کرده است. سازمان سیا با استفاده از شبکه کمک رسانی ویژه خود، از پایگاههایی واقع در هندوراس و السالوادور برای ضد انقلابیون نیکاراگوئه کمک می فرستد.

تظاهرات علیه جنگ ایران و عراق

زیادی از شهروندان آلمانی بازدید کردند.

شرکت کنندگان در تظاهرات شهر اشتوتگارت با حمل پلاکاردهایی با شعارهای "جنگ ایران و عراق را قطع کنید"، "جنگ خلیج، صلح جهانی را تهدید می‌کند"، "مرکب خمینی - زنده باد صلح" و پخش اعلامیه‌های به زبان آلمانی با عنوان "هفت سال جنگ ایران و عراق پس است"، خواستار فشار هر چه بیشتر سازمانهای بین‌المللی برای توقف بلادرنگ جنگ و حشیانه شدند. این تظاهرات در میان حمایت پرشور شهروندان آلمانی از خواسته‌های تظاهرکنندگان و اعلام تنفر و انزجار آنان از رژیم خونریز و جنگ طلب خمینی پایان یافت.

میدان مرکزی شهر اشتوتگارت - آلمان فدرال روز ۲۱ سپتامبر عرصه مبارزه پناهندگان سیاسی ایرانی بر علیه جنگ ویرانگر ایران و عراق بود. پناهندگان سیاسی ایرانی در اشتوتگارت در همین روز بمناسبت سالروز جنگ و حشیانه، بمدت ۶ ساعت اقدام به تظاهرات ایستاده کردند. در این تظاهرات که دمیانفر از ایرانیان صلح طلب و مترقی شرکت داشتند، طی برگزاری نمایشگاهی، تصویری از جنایات تکانه‌دهنده در رژیم ارتجاعی خمینی و صدام در جنگ و حشیانه، در زندانهای پیشمار جمهوری اسلامی و عراق و از مبارزات قهرمانانه مردم کردستان به نمایش گذاشته شد. از این نمایشگاه تعداد

درباره استراتژی

و تاکتیک‌های طبقه کارگر

به یسواز هفتادمین سالگرد اکتبر بزرگ

تاکنون "اکثریت" به مناسبت هفتادمین سال انقلاب اکتبر، دو مقاله که به جوانی از لنینیسم به مثابه مرام و پرچم اکتبر پرداخته‌اند، به چاپ رسانده است. در این شماره نیز، فصل دیگری از کتاب "چنین بین‌المللی طبقه کارگر - مسائل تاریخ و تئوری" تحت عنوان "مدل شدن استراتژی و تاکتیک‌های پرولتاریا توسط لنین" برگزیده‌ایم که ترجمه آن را در زیر می‌خوانید.

لنین، بیشترین وقت و نیروی خود را وقف تدوین استراتژی و تاکتیک‌های پرولتاریا در انقلاب

بخش اعظم میراث تئوریک، لنین، رهبر انقلاب اکتبر، به تدوین استراتژی و تاکتیک‌های طبقه کارگر در دوران جدید تاریخی اختصاص دارد. لنین، به پیش‌بینی و وصیت فریدریش انگلس در آستانه آغاز قرن بیستم که سوسیالیستها باید در "دوران پیشرفته‌تری" تئوری مارکسیستی انقلاب را تکامل بخشند (۱)، جامه عمل پوشاند. وی نه تنها در برابر اپورتونیستها که می‌کوشیدند این تئوری را از محتوای دورانسازش تهی کنند، از مارکسیسم انقلابی دفاع کرد، بلکه با جمع‌بندی تحولات در روسیه و در جهان، بر غنای آموزش مارکسیستی در باره انقلاب افزود.

بقیه در صفحه ۸

منتشر شد

مناسبت هفتادمین سالگرد انقلاب سوسیالیستی ایران

واقعیت‌های جدید

کام‌های نو

و مارکسیسم - لنینیسم خلاق

بمناسبت هفتادمین سالگرد انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر، کتاب "واقعیت‌های جدید، کام‌های نو و مارکسیسم - لنینیسم خلاق" از سوی انتشارات سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) منتشر شد. در پیش‌گفتار این کتاب آمده است:

"مجموعه حاضر گزیده مقالات و اسنادی است که خواننده را با آخرین جمع‌بست‌های تئوریک پیرامون استراتژی تسریع رشد اجتماعی - اقتصادی جامعه شوروی آشنا می‌کند و به او امکان می‌دهد تا به واقعیت‌های جدیدی که در جهان معاصر ظهور یافته‌اند، بادیدی وسیع‌تر بنگرد.

انتشار این مجموعه از جانب سازمان ما به مناسبت هفتادمین سالگشت انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر و در بزرگداشت آن، از این حقیقت الهام گرفته است که اصلاحات انقلابی که امروز زیر عنوان "نوسازی"، همه راستاهای حیات مادی و معنوی جامعه شوروی را در می‌نوردد، ادامه انقلاب اکتبر، پرورده قانونمند سوسیالیسم رشدیابنده و مظهر پایان‌ناپذیری نیروی بالندگی و شکوفان ساز مارکسیسم - لنینیسم است.

کتاب "واقعیت‌های جدید، کام‌های نو..." دو فصل را شامل می‌شود در فصل نخست آن

برای اشتراك نشریات "کار" و "اکثریت" در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراك، تمبر پستی و یارسید بانکی پرداخت بهای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نمایید:

اروپا	دیگر نقاط	بهای اشتراك	نشریه "کار":
۱۴ مارک	۱۶ مارک	☐ شش ماهه	☐ يك ساله
۲۷	۳۰		

اروپا	دیگر نقاط	بهای اشتراك	نشریه "اکثریت":
۳۳ مارک	۳۶ مارک	☐ سه ماهه	☐ شش ماهه
۱۲۵	۷۰	☐ يك ساله	

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید)

AKSARIYAT
NO.177
MONDAY, 5 OCT, 87

آدرس:
Address:
RUZBEH
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY

حساب بانکی
AUSTRIA - WIEN
BAWAG
(BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT)
NR. 02910701-650
DR. GERTRAUD ARTHNER

با جمع آوری کمک مالی
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید